

மலைகள்

ஆசிரியர்: எழுப்பினர் ஜே. சி.

பிடி 75 சதம்

மே 1976,

கலை, இலக்கிய மாநாடு இதழ்

M

மற்று பேணிச்சர்

M

A நவீன விட்டுத் தளபாட விற்பனையாளர். A
 நயம்! நாணயம்! ந'ப்பிக்கை!

T சிறந்த தேக்கு முதிரைகளில் கண்ணாடி மேசைகள், T
 அலுமாரிகள், ஸ்பிறிங் பதிக்கப்பெற்ற
 தரமான குசன் கதிரைகள்.

R இவை எல்லாவற்றிற்கும் யாழ்ப்பாணத்தில் R
 சிறந்த ஸ்தாபனம்

“மற்று”

A 87, 137, கஸ்தூரியர் வீதி, யாழ்ப்பாணம். A

விஜயம் செய்யுங்கள்

௬ மகாராஜா நிறுவனத்தினர்
 தயாரித்தளிக்கும் தரமிக்க பொருட்கள்

௬ விவசாய இரசாயனப் பொருட்கள்
 உபகரணங்கள்

௬ டங்ஸ்ரம் பல்ப்

௬ நபீஸா றயர் ரோலர்

௬ S-Lon (எஸ்லோன்) குழாய் வகைகள்
 இணைப்புகள்.

ஆகியவற்றின் யாழ் மாஸ்ட் ஏக விநியோகஸ்தர்கள்

கஸ்கி சன்ஸ்

147, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் - உள்ளம்
சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
சுனநிலை கண்டு துள்ளுவார்.

மே
1976 97

மல்கை

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

முகவரி:

ஆசிரியர் பெருமளிக் ஜீவா
234-A தே.கே. எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

MALLIKAI

Editor: Dominic Jeeva
234A, K. K. S. Road,
JAFFNA.
Sri Lanka

மணக்கும் 'மல்லிகை'
கதை, பெயர்,
கவிதை, கட்டுரை,
கருத்து,
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்
பொறுப்பும் அவரே

கூட்டுச் சேரா நாடுகளின் மாநாட்டுச் சிறப்பிதழ்: ஜூலை

வருகிற ஆகஸ்ட் மாதத்தில் நமது தாய்த் திரு
நாட்டின் சிறைகளில் - கொழும்பில் நடைபெற இருக்க
கும் அணி சேரா நாடுகளின் உச்சி மாநாட்டின் உல
கப் பிரசித்தியை ஞாபகார்த்தமாகக் கொண்டு
விசேஷ சிறப்பிதழ் ஒன்றை ஜூலை மாதம் வெளியிட
எண்ணியுள்ளோம்.

இம் மாநாட்டில் 80-க்கு மேற்பட்ட நாடுகள்
கலந்து கொள்கின்றன. மிகப் பெரும் சாதனை மாநா
டாக இது திகழும் என்பது திண்ணம்.

இம் மாத இதழில் வெளிவந்துள்ள 'நந்தி'யின்
கதை ஏற்கனவே 9-9-76 தினகரனில் வெளிவந்துள்ள
ளது. இது நமது தவறல்ல. ஆசிரியர் நந்தி இது
சம்பந்தமாக நமக்குக் கடிதம் எழுதியுள்ளார். இருந்
தும் தவறு தவறுதான். இப்படியாக முன்பொரு
தடவை இதே ஆசிரியர் இப்படியான தவறுக்கு ஆட்
பட்டுள்ளார். இனிமேல் இப்படியான தவறுகள் ஏற்
படாமல் நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க முயல்கிறோம்.

— ஆசிரியர்

76.8.20
30

மலைமலைப் பந்தலன் தொழில் காண்பவர்

கே. எஸ். மணியம்

நூற்றுக் கணக்கான முகம் தெரியா இலக்கிய இளைஞர்களின் அன்பாதரவைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ள யதார்த்த உண்மை மல்லிகையின் வளர்ச்சிக்குப் பசனையாக விளங்கி வருகின்றது. அதிலும் மௌனமாக இருந்து இரகசியமாக ஆக்பூர்வமான உதவிகளைச் செய்து வருவதில் ஒரு சிலர் என்னை மதிக்கப்படத் தக்கவர்களாகத் தகைமை பெறுகின்றனர். அவர்களில் ஒருவர்தான் திரு. கே. எஸ். மணியம் என்பவர்.

இளவாலை மணியம் எனப் புனைப் பெயருடன் புதுக் கவிதைத் துறையில் இடம் பெற்று வளர்ந்து வரும் இவர், படாடோபத்தில் லாதவர். மிகவும் அடக்க சுபாவமுள்ளவர். நட்பைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் நல்ல இதயம் படைத்தவர்.

கொழும்பில் தொழில் நிலையம் நடத்திவரும் இவரைத் தேடி, இளம் இலக்கியத் தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அடிக்கடி வருவதுண்டு. சும்மா 'வளவளா' என்று அரட்டை அடிக்கத் தெரியாத இவர், வாய் திறந்து பேசினால் ஏதாவது கருத்துள்ளதாகவே அது அமைந்திருக்கும். 'சென்னையில் இலக்கியச் சிந்தனை வட்டாரத்தினர் போன்று நமது நாட்டிலும் ஒரு சிலர் சேர்ந்து இப்படியான இலக்கிய வெளியீடுகள் — விமர்சனங்கள் ஆகியவற்றுக்கு ஒரு தள மமைத்தால் என்ன' என மனதார் ஆசைப்படும் இவர் அப்படியானவர்களைத் தேடும் முயற்சியில் இன்று ஈடுபட்டுள்ளார்.

தொழில் நுட்பக் கலைஞரான இவர். இடையிடையே புதுக் கவிதை எழுதுவதை ஒரு பொழுது போக்காகச் செய்து வருவதில் திருப்தி காண்பவர். அருமையான நல்ல உல நற்குணங்களைக் கொண்டுள்ள இவரை மாதாமாதம் கொழும்பில் நான்சந்திப்பதுண்டு ஊருக்கு வந்துள்ளபோது, என்னை வந்து காண்பார். மல்லிகையை இன்னும் சிறப்பாக நடத்துவதற்கு என்ன வழி? சாதனங்களை இன்னுமின்னும் பெருப்பிப்பதற்கு யார் யாரிடமிருந்து உதவிகள் பெறலாம் என எனக்கு அடிக்கடி ஆலோசனை கூறிவருபவர்.

எத்தனையோ சிரமங்கள் வந்து என்னை இடறிவிட வைக்க நினைத்தபோதிலும் கூட, இப்படியான நல் இதயம் படைத்தவர்களின் பக்கத் துணைதான் என்னைப் புதுப் பலம் பெற்று உற்சாகமாக உழைக்கத் தூண்டுகின்றது என்ற உண்மையை ஒத்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

தடுக்க நீனைக்கும் கூட்டம் தகர்ந்துபோகும்!

இந்த நாட்டுத் தமிழ் மக்களினது நியாய பூர்வமான உரிமைகளைப் பொதுமைப்படுத்தி, அந்த உரிமைகளை நேசபூர்வமான சூழலின் மத்தியில் பேசித் தீர்க்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையை முன் நிறுத்தி 12 அம்சத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்துக் கடந்த ஆண்டு மே மாதம் கொழும்பில் பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த மண்டபத்தில் இரண்டு நாள் மாநாட்டை மிக வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்தது இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்.

இதற்கு அனுசரணையாக 11 சிங்கள எழுத்தாளர் நிறுவனங்களின் ஆதரவுடன் இந்தப் 12 அம்சத் திட்டத்தையும் தீர்மான வடிவில் நிறைவேற்றி, அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு வாய்ந்த பிரதிநிதிகளுக்குக் கையளித்து வைத்தனர் இந்த நாட்டு எழுத்தாளர் பிரதிநிதிகள்.

இதன் பின்னர் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தை நாம் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டியது மிக மிக முக்கியமாகும்.

பொறுப்பு வாய்ந்த பல சிங்கள அரசியல் பிரமுகர்கள் இன்று இந்தப் பிரச்சினையின் நியாய பூர்வமான உண்மையை ஏற்றுக் கொண்டு தமது கருத்துக்களைப் பகிரங்கமாகவே சொல்ல முன்வந்துள்ளது மிகவும் வரவேற்கப்பட வேண்டிய முக்கிய திருப்பமாகும்.

முற்போக்குக் கருத்துக் கொண்ட இடதுசாரி இயக்கத்தினர் சிங்கள மக்கள் மத்தியிலேயே இன்று தமிழ் மக்களினது நியாய பூர்வமான உரிமைகள் இன்னமும் முற்றாகத் தீர்க்கப்படவில்லை; அவற்றைக் கூடிய சீக்கிரம் சுமுகமான அடிப்படையில் அவசியம் தீர்க்க வேண்டும்; அப்படித் தீர்ப்பது நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அத்தியாவசியமானது எனக் குரல் கொடுக்க ஆரம்பித்துள்ளனர். வகுப்புவாதம் இன்று தோற்கடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

சிங்கள மக்கள் மத்தியிலேயே இக் கருத்துக்களின் தாக்கத்தினால் ஒரு நல்ல சிந்தனைத் திருப்பம் ஏற்பட்டு வருவதையும் நாம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளுகின்றோம். இதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கின்றோம்.

கடந்த மாத ஆரம்பத்தில் மினுவாங்கொடையைச் சேர்ந்த கொரஸு என்ற முற்று முழுதான சிங்களக் கிராமத்தில், சிங்கள எழுத்தாளர்கள் — கல்விமான்கள் — நல்லெண்ணம் படைத்தவர்களின் அழைப்பை ஏற்று, முற்போக்கு எழுத்தாளர் அணியைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கு சென்று மாநாட்டுத் தீர்மானத்தை விளக்கிப் பேசினர்.

12 அம்சத் திட்டத்திலுள்ள நேர்மையையும் நிதானத்தையும் அதேசமயம் உரிமை நியாயத்தையும் உணர்ந்து புரிந்து கொண்ட அக் கிராமவாசிகள் ஏகோபித்து அத்தீர்மானங்கள் நடைமுறைக்கு வரவேண்டியதின் அவசியத்தையும் அதன்பால் தங்களுக்குள்ள ஈடுபாட்டையும் பகிரங்கப்படுத்தித் தத்தமது கருத்துகளைத் தெரிவித்தனர்.

இவங்கை வரலாற்றிலேயே என்றுமில்லாத வகையில் ஓர் அருமையான நட்புச் சூழ்நிலை இன்று உருவாகியுள்ளது. பர-பரம் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளத்தக்க நல்லதோர் தருணம் இன்று முகிழ்ந்துவருகிறது.

இதற்காக நியாயமாகவே இந்த நாட்டு முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் பெருமைப்படுவதில் அர்த்தமுண்டு.

இதற்கு அனுசரணையாக பல பெரியோர்கள், கல்விமான்கள், வர்த்தகர்கள், உத்தியோகத்தர்கள் ஒன்றுகூடி தமிழ் மக்களினது தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற உணர்வுடன் செயல்பட்டு வருகின்றனர் என்பதை நாம் ஆறியும்போது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி நமக்கு ஏற்படுகின்றது.

எவர் என்னதான் ஆரூடம் சொன்னாலும், எவர் எப்படித் தான் முட்டுக்கட்டை போட முயன்றாலும் கூடிய சீக்கிரம் இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு விடிவு ஏற்படத்தான் போகின்றது என்பதை நியாய எண்ணம் படைத்த தமிழ் மக்களுக்கு நாம் அறிதியிட்டுக் கூறிவைக்க விரும்புகின்றோம்.

வளர்ந்து வரும் இந்த நட்புச் சூழ்நிலையைக் குலைத்து, தங்களுள் சில்லறைத் தேவைகளின் லாபத்துக்காக இரண்டு இனங்களுக்கும் மோதவிட்டு வேடிக்கை பார்க்கும் 'விந்தை' மனிதர்களும் 'விஷப் பூண்டு' இயக்கங்களும் நமது நாட்டில் இரண்டு பகுதிகளிலும் இல்லாமல் இல்லை.

இப்படியான நாச சக்திகளுக்குத் தேசப் பற்று இல்லை. தேசத்தின் வளர்ச்சியும் நோக்கமல்ல. அதைப்பற்றி அக்கறையுமில்லை. எப்படியாவது நாட்டைச் சீர்குலைத்து நட்டாற்றில் விட்டு விட்டு, தமது சொத்துப் பத்துக்களைப் பாதுகாக்கும் கைங்காரியத்தில் ஈடுபட்டு, தமது வர்க்கம் வாழ்ந்து வர இந்த இனப் பூசலை ஓர் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர் என்ற உண்மை பாமர மக்களுக்கு இன்று படிப்படியாக விளங்கி வருகின்றது.

உண்மையான விஞ்ஞான சோஷலிசம் நம் நாட்டில் நிலை பெற வேண்டுமானால் உடனடியாக இப் பிரச்சினைக்கு சுமுகமான தீர்வு காணப்பட வேண்டியது அவசர அவசியமாகும்.

தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு இந்த ஆண்டு.

இந்த ஆண்டு பூராவும் நாவல் சம்பந்தப்பட்ட கருத்துரைகள், கலந்துரையாடல்கள், கட்டுரைகள், விவாத மேடைகள் ஏற்பாடு செய்து, தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியின் செழுமைப்பாடுகளையும் அதன் குறை நிறைகளையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டியது இலக்கிய ரஸிகர்களின் கடமையாகும்.

அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் தமிழில் நாவல் எழுதி வெளியிட்ட அ. நாகலிங்கம் அவர்களினது உருவத்தை அட்டையில் வெளியிடும் இந்தச் சப கருமத்தை மல்லிகை ஆரம்பித்து வைக்கின்றது.

இன்று உயிருடன் வாழும் இப்படியான முதபெரும் நாவலாசிரியரை நாடே மதித்து, கனம் பண்ணிக் கௌரவிக்க வேண்டும் என விரும்புகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

உயிருடன் வாழ்ந்துவரும் முதுபெரும் நாவலாசிரியருடன் சந்திப்பு

நெல்லை க. பேரன்

1927-ம் ஆண்டில் தமது 26-வது வயதில் 'சாம்பசிவம்— ஞானமீர்தம்' அல்லது 'நன் னெறிக் களஞ்சியம்' என்ற ஓர் இனிய கற்பனை சரிதத்தை அதாவது நாவலை எழுதி வெளியிட்ட காரைநகர் சம்பந்தர் கண்டியைச் சேர்ந்த திரு. அருணாசலம் நாகலிங்கம் அவர்களை மல்லிகைக்காகச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டிற்று.

மலாயன் பென்சனியருக்கே உரித்தான கம்பீரமான தோற்றம். மிடுக்கான பேச்சு. சிவந்த மேனி என்னைக் கவர்ந்தது. 29-2-1901-ல் தாம் பிறந்த தாகச் சொன்ன இவர் இன்றைக்கும் எதிர்காலச் சந்ததியினரைப் பற்றிய சிரத்தையுடனும் தமது சொந்த ஊரான காரைநகரில் மருதடிப் பிள்ளையார் கோவில்

திருப்பணி வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வத்துடனும் காணப்பட்டார். இவருடன் உரையாடியபோது நிமிடத்திற்கொருதடவை கோவில் திருப்பணிகளைப் பற்றியும் மருதடிப் பிள்ளையார் கோவில் கேணித் திருப்பணியைப் பற்றியும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். 343 பக்கங்கள் கொண்ட இவரது நாவலின் பிரதியொன்றையும் படிக்கத்தந்தார். இது மலேயாவிடையே இவர் உத்தியோகம் பார்த்த கோலப்புவாவில் முழுவதும் விற்பனையாகிவிட்டது என்றும் தற்போது ஒரு பிரதியைத்தான் யாரும் கேட்பவர்களுக்குக் கொடுத்துப் பத்திரமாகத் திருப்பி வாங்குகிறேன் என்றார். அப்பொழுது 1000 பிரதிகள் அச்சிடுவதற்கு 800 வெள்

ளிகள்தான் செவ்வாகினை என்றும் (ஒரு நூறுக்கு 80 சதம் வரும்) இப்போது அச்சுக்கலிகளைப் பார்த்தால் பிரமிப்பாக இருக்கிறது என்றும் சொன்ன இவரிடம் தொடர்ந்து பேச்சுக் கொடுத்தேன்:

மலையாவில் தமிழ்நேசன் ஆசிரியர் க. நரசிங்க அய்யங்கார் வற்புறுத்தியதன் பேரில் அவ்வப்போது சில கட்டுரைகளை எழுதிவந்ததாகவும் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, சம்பந்தன் ஆகியோருடன் தொடர்புகள் இருந்ததாகவும் சொன்னார். இடையிடையே 11 சித்திரங்கள் கொண்ட இவரது நாவலுக்கு முகவுரை எழுதியுள்ள ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள், 'கற்பிற்சிறந்த மங்கையை வாழ்க்கைத் துணையாகக் கொண்டு நிகழும் இல்லறத்தின் பெருமையையும், செழுங்கிளை தாங்கும் செல்வரது சீர்மையையும், சைவசமயக் கொள்கைகளின் செம்மையும் இந்நூலில் இனிது விளக்கப்பட்டுள்ளன' என்றும் 'ஆங்கில மொழி பயின்று ஆங்கில மக்களது பழக்க வழக்கங்களையும் நடை உடைகளையும் பின்பற்றுதல் பொருத்தமற்ற தென்றும், ஒழுக்கமே உயர்குலமென்றும், கொல்லாமையாகிய அறமே எல்லா அறங்களிலும் ஏற்றமுடையதென்றும், மயக்கும் மதுவருந்தும் வழக்கம் தீமை பயக்கும் என்றும், மனம் பொருந்தாத மணத்தால் மட்டற்ற துன்பம் விளையும் என்றும், அறிவிலும் உருவிலும் குணத்திலும் குலத்திலும் பொருந்திய காதலர் இருவரும் கருத்தொருமித்து நிகழ்த்துவதே இல்லற வாழ்க்கையென்றும் இந்நூலில் இனிது எடுத்துரைக்கின்றது' எனத் தொடர்கின்றார். இவரது முகவுரையே எமக்கு நாவலின் போக்கையும் தன்மையையும்

ஓரளது உணர்த்துவதாகவுள்ளது.

இந்துசாதன பத்திரிகாசிரியரும் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்வாரித் தமிழ்ப் போதகாசிரியருமான ஸ்ரீ ம. வே. திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளை, யாழ். ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்க நிர்வாக உறுப்பினரும் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் உத்தியோகம் பார்த்தவருமான செ. இராசநாயக முதலியார், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதரும் யாழ். சென்ற பற்றிக்ஸ் கல்வாரித் தலைமைத் தமிழாசிரியராக இருந்த ஸ்ரீமத். பண்டித வ. சு. இராச ஐயனார் ஆகியோரும் தமது அபிப்பிராயங்களை மதிப்புரைகளாகத் தந்துள்ளனர்.

கதாபாத்திரங்கள் சம்பாஷணை ரீதியில் (நாடக பாணியில்) எழுதப்பட்ட இந்நாவலின் இடையிடையே திருக்குறள், திருவாசகம், தாயுமானவர் பாடல், நீதி நெறிவிளக்கம் போன்றனவும் பொருத்தமான இடங்களில் புடுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை திரு. நாகலிங்கம் அவர்களின் ஆழ்ந்த தமிழ்ப் புலமையையும் பரந்த நோக்கத்தையும் அந்நியருக்கெதிரான தேசிய உணர்வையும் காட்டுகின்றன எனலாம். நாவலின் இடையிடையே காதல் சுவையும், நகைச்சுவையும் ததும்புகின்றன. இவர் நாவலாசிரியராக பட்டுமல்ல, நாடகாசிரியராகவும் திகழ்ந்துள்ளார். நந்தனார் சரித்திரம், சிறுத்தொண்டன், கோவிலன் போன்ற நாடகங்களில் நடித்துள்ள இவர் சிறுவர்களுக்கான வள்ளியம்மன், கள்ளக்குடிக்காரன் ஆகிய நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார்.

1917-ல் சிங்கப்பூர் சென்ற இவர் மலேஷியாவில் உள்ள

கோலப்பலாவில் 22 ஆண்டுகள் திறைசேரியில் தலைமை விசிதரா கப் பணியாற்றிவிட்டுத் தற் போழுது பென்சன் எடுக்கின்றார்.

காரைநகர் சிவன்கோவில் திருப் பணிச் சபையின் இளைக்காரியதரிசியாக இருக்கும் இவர் இக்கோவிலில் சின்னமேளம் வரக்கூடாது என்று வாதாடி வந்ததுடன் தற்போது திருவிழாக்களில் தேவடியாள் நடனம் ஆடுகின்ற சின்னமேளக்காரிகளை நுழையவிடாமல் செய்துள்ளார். சிவபக்தரான இவர் சிறந்த சமூக சீர்திருத்தக் கொள்கைகளை யுடையவர். ஆலயப் பிரவேசத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்துத் தமது ஊர்க் கோவிலில் அனைவரையும் நுழையவிட்டதாகப் பெருமையுடன் தெரிவித்தார். வெள்ளையனைப் பின்பற்றக் கூடாது, தமிழ் படிக்கவேண்டும், தமிழ் மக்களுடைய நியாயமான உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று அடித்து முழங்கிய இவர் தான் சிங்கப்பூரில் இருந்த காலத்தில் ஏழு அனோலியே ஷன்களுக்குச் செயலாளராக இருந்ததாகவும் அன்று முதல் இன்றுவரை பொதுநல சேவைகளில் நாட்டம் கொண்டுள்ளவராகத் திகழ்வதாயும் சொன்னார்.

எதிர்காலத்தில் என்ன செய்வதாகத் திட்டம் என்று கேட்ட போது இனியென்ன வயதும் போய்விட்டது. சிதம்பர யாத்திரை செய்ய விருப்பமாக உள்ளது. அமைதியாகக் காலத்தைக் கழிக்க விரும்புகிறேன் என்றார். இலங்கைத் தினசரிகளைத் தொடர்ந்து படிக்கும் தான் இனிமேல் மல்லிகைக்குச் சந்தா தாரராகச் சேர்ந்து அதையும் படிப்பேன் என்று கூறினார். தற்கால இலங்கை எழுத்தாளர்களைப் பற்றிக் கேட்டபோது

அதிகம் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்புகள் ஏற்படவில்லையென்றும் தமது புலனெல்லாம் தற்போது திருப்பணிகளில் தான் தங்கியுள்ளது என்றும் சொன்ன இவர் எவ்வாறாயினும் எழுத்தாளர்கள் மக்களை உய்விப்பதற்கான உண்மையை எழுதவேண்டும் அப்போதுதான் உயர்வார்கள் என்றார்.

அதன் பிறகு புதிய நாவல்கள் ஏதாவது எழுதத் திட்டம் போடவில்லையா என வினவிய பொழுது என் வாழ்க்கையில் எத்தனையோ அனுபவங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன. வயது போய்விட்டது. அதுதவிர இன்றைய நவீன நாவல் வளர்ச்சியில் என்னைப் போன்ற அந்தக்காலத்து நாவலாகிரியன் என்னத்தைச் செய்ய முடியும் என்ற மனப்பான்மை வளர்ந்து விட்டது. இதனால் என்னால் தொடர்ந்து அந்தத் துறையில் காரியமாற்ற இயலவில்லை.

இவரைப்பற்றி திரு. சில்லை யூர் செவ்வராசன் தமது நூலில் தெரிவித்தபோது பல வரைதற் சித்திரங்களுடன் வெளிவந்த முதலாவது ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இதுவாகும் என்று கூறியிருப்பதை இங்கு நினைவு கூர்வது சாலவும் பொருத்தமாகும் என்பேன்.

மிகப் பழம் பெரும் நாவலாகிரியரும் தற்போது உயிருடன் வாழ்ந்து வருபவருமான இவரைப் பேட்டி கண்டதில் எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி. இச்சந்தர்ப்பத்தை எனக்குத் தந்த மல்லிகை ஆசிரியருக்கும் நன்றி சொல்லவேண்டும். தமது தள்ளாத வயதிலும் சிரமத்தைப் பாராமல் இலக்கிய உணர்வோடு முன்வந்து பேட்டித்தந்த திரு. அ. நாகவிங்கம் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெற்றேன். ★

‘தனுமை’ பற்றிய ஒரு குறிப்பு

1974-ம் ஆண்டு தாமரை, குமுதம், கல்கி, கணையாழி, தீபம், செம்மலர், தினமணிகதிர் போன்றவைகளில் வெளிவந்த சிறந்த பன்னிரண்டு சிறுகதைகளின் தொகுப்பே ‘தனுமை’. இது இலக்கியச் சிந்தனையின் கன்வி வெளியீடாக, ப. வெட்சுமணன், ப. சிதம்பரம் சகோதரர்களின் கூட்டு முயற்சியினால் வெளிவந்துள்ளது. சிறந்த ஆக்கபூர்வமான முயற்சி.

இதில் உள்ள பன்னிரண்டு சிறுகதைகளும் மணியானவை. சிறந்த முறையில் தேர்வு செய்திருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு கதையும் வேறு வேறு விதமான உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய வகையில் அமைந்துள்ளது. இவைகளை ஜெயகாந்தன், சிவசங்கரி, கோவி மணிசேகரன் போன்றோருடன் இன்றைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த சிறந்த எழுத்தாளர்களும் எழுதியுள்ளார்கள். இவைகளைச் சிறந்த வேறு எழுத்தாளர்கள் தெரிவு செய்து விமர்சித்துள்ளார்கள். இரத்தினச் சரூகாமாள் அவர்களின் விமர்சனங்களும் ஒவ்வொரு கதையின் ஆரம்பத்திலுள்ளது.

இதில் சிறந்த சிறுகதையைச் ‘சஜாதா’ தெரிவுசெய்துள்ளார். அவர் இக் கதைகளைப் பற்றிய தனது மதிப்பீட்டைச் சிறந்த முறையில் இருபத்திரண்டு பக்க முன்னுரையாக எழுதியுள்ளார், ஒவ்வொரு கதையைப் பற்றியும் ஒவ்வொரு விதமான கணிப்பீடு. இறுதியாகச் சிறந்ததாகத் தேர்ந்தெடுத்திருப்பது தீபம் பெப்ரவரி 1974 இதழில் வெளிவந்த ‘தனுமை’ என்ற சிறுகதையையே. இதை எழுதியவர் வண்ணதாசன். அவர் இக் கதையைப் பற்றிக் கணிப்பீடு செய்கையில் ‘இந்தக் கதையைப் பண்படுத்தி இலக்கிய நிலைக்கு உயர்த்துவது கதை சொல்லப்பட்டிருக்கும் விதம், வண்ணதாசனின் நடை’ என்கிறார். சிறந்த கருத்துப் பொதிந்த சிறுகதைகளைப் பற்றிய விளக்கமான இந்த முன்னுரையைச் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் யாவரும் படித்தல் நன்று.

இதைப் படித்தபோதுதான் ‘தனுமை’ என்ற தலைப்புச் சிறுகதையை எழுதிய ‘வண்ணதாசன்’ பிரபல விமர்சகர் திரு. தி. க. சியின் புதல்வர் என்ற உண்மை எமக்குத் தெரிய வருகிறது.

இதைவிட இதில் இன்னுமொரு தனிச் சிறப்பும் அடங்கியுள்ளது. கதைகளின் அடிக்குறிப்பாக அவ்வக் கதைகளின் ஆசிரியர்களின் இயற் பெயர், வயது, அவர்பற்றிய சிறு குறிப்பு, விளக்கங்கள் போன்ற விவரணங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இது எழுத்தாளர்களைப் பற்றிச் சக எழுத்தாளர்கள் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது. மொத்தத்தில் சிறுகதை எழுதப் பழகுவவர்கள் இதைப் படித்தல் நன்று. இப்படியான முயற்சி ஈழத்திலும் அவசியம் தேவைப்படுகிறது.

எஸ். செல்வம்

சமீபத்தில் 'முறையீடு' என்ற கவிதைத் தொகுதியொன்றினைப் படிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. தமிழ்நாட்டு இளங்கவிஞர்களில் ஒருவரான எ. தெ. சுப்பையனின் முதலாவது கவிதைத் தொகுதி இது. சென்ற ஆண்டின் பிற்பகுதியில் வெளியாகிய என்பது பக்கங்கள்

கொண்ட இத்தொகுதியில் முப்பத்தியெட்டுக் கவிதைகள் அடங்கியுள்ளன.

சுப்பையன் நூல் முன்னுரையில் வெகு தெளிவாகவே தனது கவிதைகள் உழைக்கும் மக்களுக்காகவே என்று தனது நோக்கைக் கூறிவிடுகிறார்.

'...நான் அவர்களைப்பற்றிச் சிந்திக்கிறேன்'
அவர்களுக்காகக் கண்ணீர்வடிக்கிறேன்.
அவர்களுக்காக எழுதுகிறேன்.

என்ற எழுத்துகளுக்கு ஒரு நிறம், ஒரு இலட்சியம், ஒரு வர்க்கச் சார்பு அத்தனையுமுண்டு என்று வெகு வெகு தீவிரமாகவும் வெளிப்படையாகவும் கூறும் சுப்பையன் கவிதையில் தான் பாடவரும் பொருளையே முக்கியமாகக் கொள்கிறார். '...எப்படிப் போராட்டம் என்பது வாழ்க்கையின் ஜீவனம் இருக்கிறதோ..... அப்படியே பிரச்சாரம் என்பது இலக்கியத்தின் இலட்சியமாய் இருக்கிறது' இவ்வாறு முன்னுரையில் இன்னொரு இடத்தில் குறிப்பிடுகிறார் சுப்பையன். கவிதை பற்றியும், பொதுவாக இலக்கியம் பற்றியும் இந்த இளம் கவிஞர் கொண்டுள்ள கண்ணோட்டத்தினைப் புரிந்துகொண்டு இவரது கவிதைகளை அணுகுதல் அவற்றை விளங்கிக் கொள்ள இலகுவாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

'முறையீடு' தொகுதியில் உள்ள கவிதைகள், உழைக்கும்

மக்கள், அவர்களது உணர்வுகள், துன்பங்கள், புரட்சி, சுரண்டல், அந்நிய ஏகாதிபத்தியம், சோசலிசம் என்று இவற்றுடன் எவ்வகையிலாவது தொடர்பு கொண்டவையாக உள்ளன. இங்கு இதுபற்றிப் பிரச்சனையில்லை. ஆனால் முக்கியமாகக் கூறவேண்டியதொன்றுண்டு. இக்கவிதைத் தொகுதியைப் படிக்கும்போது, இத்தொகுதி தமிழ்நாட்டிலிருந்து வழக்கமாக வெளிவரும் கவிதைத் தொகுதிகள் வலது கவிதை ஏடுகளினின்று வேறுபட்டிருப்பதை உணர முடிகின்றது.

எதனால் இந்த வேறுபாட்டினை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது? பொதுவாகத் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் கவிதைத் தொகுதிகளை இரண்டுவகைகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒரு வகை, வழக்கமான யாப்பு முறையைத் தழுவி, காதுக்குப் பழகிப்போன ஓசை முறையை

எழுப்பும் சொற்கூட்டங்களாகவும், வழக்கமான மரபுத் தொடர்களின் சேர்க்கையாகவும் அமைகின்றது. வசன கவிதைகளாக வெளிவரும் இரண்டாவது வகைக் கவிதைகள், புதுமைப் பண்பு கொண்டிருந்தாலும் பெரும்பாலும் எழுத்துபாரம்பரியத்துடன் ஒட்டாத வார்த்தைப் பிரயோகங்களாகவும், மனதில் பதியாத சொற்கட்டுகளாகவும் உள்ளன. இந்த இரண்டு வகையிலும் சேரமுடியாத தன்மையே முறையீடு கவிதைத் தொகுதியை வேறுபடுத்துகிறது. இத்தொகுதியில் சுப்பையன் நான்கு விதமான கவிதை வடிவங்களைக் கையாண்டுள்ளார்.

நாம் மேலே பார்த்த மரபுவழிக் கவிதைகள், புதிய வசன கவிதைகள், நாடோடிப் பாடல் வடிவங்கள், பேச்சோசைப் பண்பு கொண்டு, தனிய ஒரு ஒத்திசையே தளமாகக் கொண்டு அமைந்த கவிதைகள் என்று நான்கு விதமாக அவர் கவிதைகளை அமைத்துள்ள முறையை அவதானிக்க முடிகிறது. இந்நான்கு வகைக் கவிதைகட்கும் உதாரணங்களைக் காட்டலாம்.

மேகங்களின் நாட்டில், சகோதரிகள் முதலியவை சிந்து, கண்ணிவடிவில் அமைந்திருப்பினும் பெரும்பாலாக உபயோகிக்கப்பட்டுப் பழகிப்போன ஓசை அமைப்பிலும் வடிவிலும் அமைந்தவை. அன்னிய மூலதனம், அரசியல் சட்டம், ஜனநாயக சோஷலிஸம் போன்றவை வசன கவிதைப் பாணியில் அமைந்ததுணுக்குக் கவிதைகள்.

‘நீங்கள் என்னை மாக்கிஸ்ட் ஆக்கினீர்கள்’ விஷம் கசியும் பேனாக்கள், இடிமுழக்கம், ஒலிகள் புறப்பாட்டுக்கு முந்தின அகப்பாடு என்பவை பேச்சோ

சைப் பண்பு கொண்டு அமைந்தவை.

விடியலுக்கு முன்னே இருவரின் புறப்பாடு, பிரிவுபசாரம் ஆகியவை நாடோடிப் பாடல் வடிவில் அமைத்தவை.

இவ்வாறு பல்வேறு கவிதை முறைகள் பயன்படுத்தப் பட்டமையை நோக்கும்போது ஒரு விஷயத்தை மனங்கொள்ள வேண்டி உள்ளது. இன்று வாசகர் கூட்டம் பெருகிவிட்டது என்று கூறும்போது வெறும் எண்ணிக்கை மட்டும் குறிக்கப் படவில்லை. வாசக மட்டங்களும் பல்வேறுபுள்ளமையும் குறிக்கப் படுகிறது. பல்வேறுபட்ட வாசகர்களுக்கும் எழுதும் போது எழுத்தாளன், வெவ்வேறுபட்ட வடிவங்களையும் கையாளுகின்ற நிலை இயல்பாகவே ஏற்படுகின்றது.

இங்கு, சுப்பையன் மேலே பார்த்த நான்கு முறைகளைக் கையாண்டிருப்பினும், அவரது கவித்துவம் சோபிக்கும் இடம் அல்லது வாசகனுக்குக் கவிதை உணர்வு ஏற்படுத்தும் இடம் என்று பார்க்கும்போது குறிப்பிட்ட ஒருவகைக் கவிதைகளே தேறுவதைக் காணமுடிகிறது. இடிமுழக்கம், நீங்கள் என்னை மாக்கிஸ்ட் ஆக்கினீர்கள், புறப்பாட்டுக்கு முந்தின அகப்பாடு முதலிய பேச்சோசைப் பண்பு கொண்டு அமைந்த கவிதைகளே வாசகனிடம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவனவாய் உள்ளன. படிக்கும்போது மனதைத் தொடட்டவை இவை. இதற்கான காரணம் யாது எனச் சிந்தித்தல் கவிஞர்களுக்கும், கவிதை ஆர்வலர்களுக்கும் பயந்தரும்.

‘உனது தந்தை உயர்த்திய கொடியே
 உலகமெங்கும் பறக்கிற கொடியே
 எனது தந்தை ஏந்திநடந்த
 இரத்த வண்ணச் செங்கொடி அதுவே.
 நமது தோள்கள் அணிசெய்யட்டு.

படைநடைப் பாட்டைப் பாடியவண்ணம்
 புதுமை விளைக்கப் புறப்படு தோழி!
 பிராருசு வெளியிலே சிவந்தகிரகமாய்
 பூமியை மாற்றப் புறப்படு தோழி!’

இது ‘புறப்பாட்டுக்கு முந்தின அகப்பாட்டு’ என்ற நீண்ட கவிதையின் கடைசிப் பகுதி. கவிதை முற்றிலும் இந்த ஒழுங்கான ஓசை அமைதி தொடர்ந்து வருகிறதென்று கூறமுடியாது. ஆனால் இந்த ஒழுங்கமைப்பு வருவதனால்தானே என்னவோ கவிதை, எம்மைத் தன்னுடன் இணைத்துச் செல்வதாக அமைகிறது எனலாம். வழக்கமாக ஈழத்துக் கவிதையில் கவிதைகளில் இத்தன்மையை நன்கு அவதானிக்கலாம். ஆனால் கேட்பவர்களுக்காக மட்டுமன்றி, படிக்கும் வாசகர்கட்காகவும், கதை சொல்வது போல அவர்களை முன்னிறுத்தி எழுதப்படும்போது எமது இலக்கியப் பாரம்பரியத்துடன் ஒட்டிக் கவிதை தனது இயல்பை அடைகிறது.

இவ்விடத்தில் இன்னொரு குறிப்பையும் கூறுதல் அவசியம், இத்தொகுதியில் மேற்கூறிய முறையில் அமைந்த கவிதைகள்

கவிஞரின் அனுபவத்துடன் பின்னிப் பிணைந்தவையாக உள்ளன. ஏனெனில் இவை நிகழ்ச்சிகளின் அடியிலிருந்து பிறந்த கவிதைகளாக இருக்கின்றன. ‘இடி முழக்கம்’ வெண்மணி சம்பவத்தைப் பற்றியது. ‘நீங்கள் என்னை மாக்கிட்டு ஆக்கினீர்கள்’ கவிஞரது சொந்த அனுபவம் பற்றியது. இவ்வாறு எவ்வாறு எவ்வகையிலாவது கவிஞரின் மனதைத் தொட்ட விடயங்களே இவ்விதம் கவிதையாகியுள்ளன. இந்தவகையில் கவிதையின் பொருளே அதன் வடிவையும் தீர்மானிக்கும் தகமையை உணரமுடிகிறது. இம் முறையில் தான் கவிதை தனது வடிவத்தை இயல்பாக அடைகிறது எனலாம். ஏனெனில் மயக்கந்தரும் சொற்தொடர்களோ, செயற்கைத்தன்மையோ இத்தகைய கவிதைகளில் மிகக் குறைவாகக் காணப்படுவது இக்கருத்துக்கு மேலும் வலுவளிக்கிறது.

‘உழைப்பவர் பலராய்க் கொழுப்பில் சிலராய்
 உலகே உன்னை விடமாட்டோம் — இனி
 உரிமை கேட்டுத் தொழமாட்டோம்
 மழுப்பிய உங்கள் பசப்புகளெல்லாம்
 மாய்த்திட நாங்கள் வருகின்றோம் — புது
 வாழ்க்கையமைக்க விரைகின்றோம்’

(பிரகடனம்)

பக்கத்து உளர்களைப்
 பார்த்துத் திரும்பியதும்
 பஜனை மடத்தில்
 பூஞ்சைக் காளான்
 பூத்துப்போன
 ரொட்டித் துண்டுகளை
 விழுங்கிவிட்டு
 ஏழுபிச்சைக் காரர்கள்
 எடுத்த வாந்தி.

(அரசியல் சட்டம்)

மேலே தரப்பட்ட கவிதைகளில் ஒன்று வழக்கமான யாப்பு முறையில் அமைந்தது. ஒரு வாய்ப்பாட்டுத் தன்மையையே இதில் காணுகிறோம். இரண்டாவது கவிதை வசன கவிதை. கருத்துத் தெளிவற்ற கவிதை இது. எனவே இவற்றை ஒருசேரப் படிக்கும்போது கவிஞனின் 'நேரடி உணர்விருந்து தோன்றிய மூலப் பிறவிகளான' கவிதைகளை இலகுவில் இனங்கண்டு கொள்ள முடிகிறது.

சுப்பையன் புதிய நாட்டுப் பாடல் வடிவங்களில் எழுதியவற்றுள் இத் தொகுதியில் காணப்படும், 'விடியலுக்கு முன்னே இருவரின் புறப்பாடு' என்ற கவிதை சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டியது. ஆக, பேச்சோசைப் பண்புவாய்ந்த கவிதைகள், நாட்டுப் பாடல் வடிவில் அமைந்தவை — இவை இரண்டிலும் சுப்பையனது திறமை தெரிவதைப் பார்க்கும்போது, இவையே இவரது கவிதை செல்லவேண்டிய திசையினையும் சுட்டி நிற்கின்றன எனலாம். ★

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	12 — 00
[மலர் உட்பட]	
தனிப்பிரதி	— 75
இந்தியா, மலேசியா	18 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

1085லகை

‘நந்தி’

மா ர்பிலே சேலையைக் குறுக்காகக் கட்டிக்கொண்டு இன்னும் ஒரு பெண் வந்து கொண்டிருந்தாள்.

‘குளிச்சியா?’ என்று கேட்டார் ஹெட் கிளாக்கர் கந்தப்பிள்ளை.

‘ஓம் ஐயா’

‘ம், ஓடிப்போய் கும்புடு’ என்று அனுமதி வழங்கினார் அவர்.

அவள் குஞ்சு வயதிலும்* குமர்ப் பருவத்திலும் கும்பிட்ட கோவில்தான் அது. ஆனால், இன்றுதான் கோவில் உள்ளே போய், சன்னிதானத்தில் இருக்கும் லிங்கத்தை. இதுவரை மறைத்துக் கொண்டு இருந்த நந்தியையும் மீறிக் கும்பிடப் போகிறாள்.

அவள் தினமும் குளிக்காத வளம் அல்ல; சிவபெருமான் மீது பெருங் காதல் கொண்டு கண்ணீர் பெருக வணங்காதவளும் அல்ல. இந்தப் பள்ளி செய்த ஒரே தவறு. நந்தனைப் போல் தீயிலே மூழ்கிக் குளிக்காமல் உயர் சாதிக்காரரைப் போல் கிணற்று நீரில் குளித்ததுதான். அவள் அப்படி தீயிலே

மூழ்கி சாம்பராகி அந்தணர் அந்தஸ்தை அடைந்திருந்தால் கூட, இந்த நந்தி சற்றே விலகியிருக்குமோ, சந்தேகம்தான். கப்தப்பிள்ளையின் கொப்பாட்டன் பணத்தில் செதுக்கப்பட்ட கருங்கல் அல்லவா இது!

கோவில் கும்புட ஒரு கூட்டம் வந்து கொண்டிருந்தது: வெள்ளை வேட்டிகள், குறுக்காக சேலைகள், சட்டைகள் தாவணிகள், பூச்சட்டைகள். முதல் முறையாக வாக்குரிமை பெற்று, தமது வோட்டைப் போடப் போகிறவர்களைப்போல், அவர்கள் நடையில் உரிமை உணர்வின் ஓட்டம் இருந்தது.

‘ம், போய் கும்புடுங்கோ’— கந்தப்பிள்ளையின் தலை அசைந்து கொடுத்தது.

அவர் கோவில் வாசலில் நின்று கொண்டு:

‘குளிச்சிங்களா?’... ‘இப்ப சந்தோசம்தானே?’

‘இதுக்கேன் இவ்வளவு சண்டை சச்சரவு!’

‘அதுகளும் கும்புடத்தான் வேணும்!’.....

‘நாங்களும் மனிசர்தான், அதுகளும் மனிசர்தான்!’.....

இப்படியாக இரண்டொரு கேள்வி — ஆச்சரிய — அனுதாப குறிப்புகளுடன் 'போய்க் கும்புடுங்கோ' என்ற பிரவேசச் சீட்டு வழங்கினார்.

எனக்கு உண்மையில் ஆச்சரியமாக இருந்தது. கந்தப்பிள்ளை தனக்குச் சொந்தமான கோவிலை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் திறந்து விடுகினார். என்னால் நம்ப முடியவில்லை. அவர் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் ஹெட்கிளாக்காக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். அப்போது நான் அவருடைய பீயோனாக கடைமை ஆற்றி, மூன்று வருடங்களுக்குப் பின் ஓய்வு பெற்றவன். அவர் வேலை செய்த காலத்திலே, காலையில் அலுவலகத்திற்கு வந்ததும் ஒரு கறுப்புச் சுருட்டைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டு, பத்திரிகை படிப்பார். சில வேளைகளில் சுருட்டின் புகை இலேசாக வெளிவராமல், அவர் உள் நெஞ்சில் தீப்பிடித்து அங்கிருந்து தள்ளுவதுபோல் சுருட்டைச் சூழ்ந்துகொண்டே புஃப் புஃப் என்று வரும். அப்போது எங்களுக்குத் தெரியும் பத்திரிகையில் எக்கச்சக்கமான செய்தி ஏதாவது வந்திருக்கிறது என்று. அன்று முழுவதும் எங்கள் மேல்கண்டதற்கு எல்லாம் எரிந்து விழுவார் ஹெட்கிளாக்கர் ஐயா. அவருக்கு உபத்திரவம் தரும் செய்தி, பெரும்பாலும், கோவில்களைத் தாழ்த்தப்பட்ட சனங்களுக்கு திறந்து விடுவதாக இருக்கும். ஒரு நாள் பத்திரிகையை வீசிவிட்டு, பீயில் மிதித்ததுபோல் துள்ளிக் குதித்தார். அன்று அவர் கூறினது அப்படியே ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. 'கந்தையா. எந்தக் கோயிலை எவன் எரிய சாதிக்குத் திறந்து விட்டாலும், என்றை கோயிலை அவன்களை கால் எடுத்து

வைக்க விடமாட்டன். ராஸ்கல்ஸ்'

வெறும் பேச்சோடும் மூச்சோடும் அவருடைய சாதியாணவம் அடங்கவில்லை. தம்மை உயர் சாதி என்று லேபல் ஓட்டியவர்கள், கோவில்களில் உரிமை கொண்டாடி, ஏற்படுத்தும் நாடகங்கள் அத்தனையும் அவர் கோவிலிலும் நடைபெற்றன.

அவர்தானே இவர்?

'ம், போய்க் கும்புடுங்கோ'

ஹெட்கிளாக்கர் கந்தப்பிள்ளைக்குப் பக்கத்தில், அரசர்ங்கத்தின் பெரும் செல்வாக்குள்ள ஒரு சிங்கள அரசியல்வாதி, மிஸ்டர் அத்தநாயக்கா நின்றார். அவர் அன்று காலையிலேதான், கந்தப்பிள்ளையின் அழைப்பை ஏற்று, மனைவி மக்களுடன் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். அவர் நாவல் பழ நிறக் களிசானும், சேவலும் மயிலும் மீனும் ஒணையும் வரையப்பட்ட ஒரு மண்ணிற பற்றிக் சேட்டும் அணிந்திருந்தார். பக்கத்திலே திருமதி அத்தநாயக்கா, கருக்குகள் விசிறி விழ உடுத்து ஓய்விட வாக நின்றார். இரு குமரப் பிள்ளைகள் நவியமான உடைகள் அணிந்து, குளிர் கண்ணாடிகளுடன் நின்றனர். அத்தநாயக்கா குடும்பத்தின் தலைமையில் தான் இந்த கோவில் திறப்பு விழா நடைபெறுகிறது.

கிளாக்கர் கந்தப்பிள்ளையின் ஒரே மகன் செல்வவிநாயகமூர்த்தி (தம்பி) மிஸ்டர் அத்தநாயக்காவுக்குப் பின்னால் மிகப் பணிவுடன் நின்றார். தம்பி சென்னையில் பி. ஏ. பாஸ்செய்து இப்போது புத்தூரில் ஒரு கல்லூரியில் படிப்பித்தார்.

மூன்று மாதங்களுக்கு முன் நான் கந்தப்பிள்ளை ஐயா வீட்டிற்குப் போன போது, அவர் கதையோடு கதையாக மகனுக்கு யாரையாவது பிடித்து மூன்றும் தர பரிசீலிப்பல் பதவி எடுக்க வேண்டும் என்று கூறினார். அப்போது அவருடைய மூத்த மகன் மங்கையற்கரசி கேட்டாள்: 'நீங்கள் ஊரோடு ஒத்து நடக்கத் தெரியாதவிடங்கள் ஐயா; அண்ணைக்கு ஆர் வேலையை சிபார்சு செய்யப் போகிறார்கள்'

அதற்கு கிளாக்கர் தலை அசைக்கவில்லை.

போன கிழமை நான் ஐயா வீட்டிற்குப் போனபோது, ஐயா கூறியதில் இருந்து, தம்பிக்கு மூன்றும் தர பரிசீலிப்பல் உத்தியோகம் என்ன, வட்டாரக் கல்வி இன்ஸ்பெக்டர் பதவியே வரும் வாய்ப்பு இருப்பது தெரிய வந்தது. சந்தோசம்தான்; தம்பி நான் சைக்கிள் பழக்கிய பையன் தானே! மூன்று மாதங்களுக்கும் போன கிழமைக்கும் இடையே ஐயா ஊரோடு ஒத்து நடக்கப் பழகியது மட்டுமல்ல. ஊருக்கே முற்போக்குப் பாதை காட்டும் அளவுக்கு முன்னேறிவிட்டார்.

நளவர் பகுதியில் இருந்து வந்த சில சில பிள்ளைகள் கோவிலுக்குள், அரண்மனை வாசலைக் கடக்கும் அடக்கமான நடுக்கத்துடன் நுழைந்தார்கள். அவர்களைக் காட்டி கந்தப்பிள்ளை ஐயா அத்தநாயக்காவுக்கு கூறினார். 'சேர், இந்தப் பிள்ளைகளுக்கு கல்வியும் பெரும் பிரச்சினை. எல்லோரையும் சமமாகப் பார்க்கத் தெரிந்த ஒருவர் இந்த வட்டாரத்துக்கு பாடசாலை இன்ஸ்பெக்டராக வந்தால்தான் இந்தப் பிள்ளைகளின் கல்விநிலை திருத்தமடையும்' திருமதி அத்தநாயக்கா தும்பியபோது தவறி விழுந்த கைக்குட்டையை,

செல்லவிநாயகமூர்த்தி (தம்பி) குவிந்து எடுத்துக் கொடுத்தார்.

★

அன்று மதிய உணவை அத்தநாயக்கா குடும்பம் கந்தப்பிள்ளை ஐயா வீட்டிலேயே வைக்க ஏற்பாடு. அந்தச் சாப்பாட்டு விருந்தில் எங்களுர் அரசியல்வாதி ஒருவர், கல்வி அதிகாரி, பொலிஸ் உயர் அதிகாரி ஆகியோர் கலந்துகொள்ள அழைப்பு இருந்தது. விருந்து முடிந்ததும் அடியேனுக்கும் சாப்பாடு கிடைக்கும். எனக்குக் கரா ஒட்டவும் ரிப்பேர் பார்க்கவும் தெரிந்ததால் இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் என்னை கந்தப்பிள்ளை ஐயா அழைப்பார். இன்று காலையில் கூட சின்னக் கடையில் ஆமை இறைச்சியும், பாசையூரில் மீனும் இருலும் நண்டும் வாங்கினதும் நான்தான். இரண்டு வெள்ளைப் போத்தல் சாராயமும் வாங்கினேன். கந்தப்பிள்ளை ஐயா பல் மினுக்கும்போது கூறினார், கந்தையா, நல்லநான் பெரிய நாளிலை மச்சம் யாமிசம் கூடாது தான். ஆனால் இவர்கள் சாப்பிடறதற்கென்றே யாழ்ப்பாணம் வாறவர்கள். சைவச் சாப்பாடு போட்டால் பழிப்பான்கள்' கரியைத் துப்பிவிட்டுச் சொன்னார்; 'எல்லாம் மனம்தான்'

கந்தப்பிள்ளை ஐயாவின வீடும் வளவும் கோவிலில் இருந்து ஒரு கட்டை தூரத்தில் இருந்தது. உள்ளூர் அரசியல்வாதி கொண்டுவந்த வாடகைக் காரில் அத்தநாயக்கா தம்பதிகளும், கல்வி அதிகாரியும், தம்பியும் ஏறினர். பொலிஸ் அதிகாரி மோட்டார் சைக்கிளில் வந்தார். ஐயாவின காரில் அத்தநாயக்கா தம்பதிகளின் இரு பெண்பிள்ளைகளும் ஏறினர். ஐயா முன் சீற

றில் இருந்தார். நான் கார்கூட்டினேன்.

போகும் வழியில் குளத்தங்கரைப் பிள்ளையார் கோவிலில் சிலர் நின்றனர். அன்று அந்தியில் அங்கே கயமுக அசுர சம்ஹார திருவிழா. கோவில் வாசலில் மரத்திலான ஒரு பெரிய அசுரன் வைக்கப்பட்டு, அசுரனின் பல விதமான தலைகளை அந்த உருவத்தோடு பூட்டியும் ஆட்டியும் கழற்றியும் பார்த்தனர் திருவிழாக்காரர்.

சிறு பிள்ளைகள் கூட்டமாக நின்று வேடிக்கை பார்த்தனர். இதைக் கண்டதும் அத்தநாயக்கா குமாரிகள் 'அங்கிள், ஸ்டொப். ஸ்டொப்' என்று குதுகலித்தனர்.

நான் காலை நிற்பாட்டினேன். அப்போது அசுரனின் யானைத் தலையைக் கழற்றி, சிங்கத் தலையைப் பூட்டி அங்கும் இங்கும் ஆட்டிப் பார்த்தார் ஒருவர். சுற்றி நின்ற பிள்ளைகள் ஆர்ப்பரித்தனர்.

காரில் இருந்தபடியே கயமுக அசுர சம்ஹாரக் கதையை சுருக்கமாகக் கூறி இந்த விழா அந்தியில் நடைபெறும் என்று கூறினர் கத்தப்பிள்ளை ஐயா. குமாரத்திகளில் இளையவன் கொஞ்சம் துடுக்கானவன். அவன் கார்க் கதவைத் திறந்து. 'அந்தத் தலைகளை கையில் எடுத்துப் பார்க்கப் போகிறேன், அங்கிள்' என்று கூறியவாறு விறு விறு என்று நடந்தார். 'கம் ஹியர் குசுமா' என்று ஒரு தகப்பனுக்குரிய கண்டிப்புடன் அழைத்தார் ஐயா. குசுமா நின்று திரும்பிப் பார்த்தார். பாழடைந்த கிணற்றை நோக்கி ஓடும் சிறு பிள்ளையை அழைக்கும் அவதியோடு 'இங்கே வா. காருக்குள் ஏறு' என்றார். அவள் ஏமாற்றத்துடன் திரும்பி வந்து காருக்குள் ஏறினாள். என் விலாவில் ஐயா முழங்கையால் இடிக்க நான் காலை மறுபடியும் செலுத்தினேன்.

'ஐயோ அங்கிள், அதைப் பார்க்கப் போகிறோம்' என்றான் குசுமா.

'அங்கிள், அந்தியில் நாங்கள் கொழும்புக்குறையில் எடுப்பதற்கு முன் இந்த விழாவைப் பார்க்க முடியுமா?' என்று கேட்டாள் தமக்கை. 'ஈ' என்ற கத்தப்பிள்ளை ஐயா, 'எங்கள் கோவிலில் இதுமாதிரி குரன்போர் பெரஹரா நடக்கும் போது உங்களை அழைக்கிறேன். வந்து பாருங்கள்'

'ஏன், அங்கிள் இந்த யக்காவையே (பிசாசு) பார்க்கலாமே' என்று வேண்டினாள் குசுமா.

'யக்கா என்று சொல்லாதே, இது சுவாமி' என்றான் மற்றவள்.

'யக்காவும் அல்ல சுவாமியும் அல்ல இது கொடிய அசுரன்.....' என்று கதையைத் திருப்பினார் ஐயா.

'ஐயோ, அங்கிள், பார்க்கப் போகிறோம். காலைத் திருப்புங்கள்' என்று ஐயாவின் தோளைக் குலுக்கினாள் குசுமா.

'இல்லைப் பிள்ளைகள்!' என்று தலையில் எவ்வித அசைவும் இல்லாது கண்டித்தார் கத்தப்பிள்ளை ஐயா. 'நாங்கள் இந்தக் கோவிலுக்குப் போவதில்லை. இது எளிய சாதிக்காரரின் கோவில்'

குசுமா காரின் பின் கண்ணாடி ஊடாக தூரத்திலே அசுரனைப் பார்க்க முயன்றாள். அவள் அக்கா ஐயாவைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தாள்.

எழுபதுக்குப்பின் ஈழத் தமிழ் நாவல்கள்

நாகராஜ ஐயர் சுப்பிரமணியம்

197 -ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1976-ஆம் ஆண்டிலுதிவரையில் ஈழத்திலே தமிழ் நாவல் என்ற வகையிலே சுமார் தொண்ணூறு படைப்புகள் அச்சேறியுள்ளன. இத் தொகைக்குள் குறுநாவல்கள், நெடுங்கதைகள், தொடர்கதைகள், தமிழாக்கங்கள் ஆகியனவும் அடங்கும். எழுபதுக்கு முன்பே பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் அச்சேறி, எழுபதுக்குப் பின்பு பிரசுர வசதிகள் காரணமாக நூலுருப் பெற்றவற்றையும், மறுபிரசுரங்களையும், எழுபதுக்குப் பின்பு தொடர் கதைகளாக வெளிவந்தவற்றையும், வெளிவந்து கொண்டிருப்பவற்றையும் தளிர்த்தால் எழுபதுக்குப் பிற்பட்ட படைப்புகள் என்ற வகையில் நூல் வடிவிற்கு கிடைப்பன சுமார் ஐம்பது இவற்றுள் மர்மப் பண்புள்ளனவும், சம்பவச் சுவை நோக்கில் எழுதப்பட்டனவும், வரலாற்றுக் கற்பனைகளும், தனி மனித மன அவசங்களான காதல், நியாகம், ஏக்கம் முதலியவற்றுக்கு முதன்மை தந்து எழுதப்பட்டனவும், 'ஆசைப் பற்றி அறையலற்ற' வடிவம் ஆகியவை தவிர, நாம் வரும் சமுதாயத்தை அதன் யதார்த்த நிலையும் இயற்பண்பும் புலப்படும்

வண்ணம் சித்திரிக்க முயன்றவை சுமார் பதினைந்து. இவற்றைப் பொருட்பண்பையொட்டி, (அ) பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கு முதன்மைதந்து எழுதப்பட்டவை (ஆ) சமூக ஏற்றத்தாழ்வுப் பகைப்புலத்தில் எழுந்தவை. (இ) பிரதேச மண்வாசனையைப் புலப்படுத்தும் நோக்கில் எழுதப்பட்டவை. (ஈ) தேசிய உணர்வு வகுப்புவாதம் என்பவற்றினதும் சமூக உறவுகள், ஒழுக்கங்கள், மனிதப்பண்பு என்பவற்றினதும் பின்னணியில் வாழ்க்கையை விமரிசனம் செய்பவை என நான்கு பிரிவுகளில் அடக்கலாம்.

பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கு முதன்மை தந்து எழுதப்பட்டவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை செ. கணேசலிங்கனின் 'மண்ணும் மக்களும்', சி. சுதந்திரராஜாவின் 'மழைக்குறி' ஆகிய நாவல்கள். இவற்றுள் 'மண்ணும் மக்களும்' நாவல் நிலமற்ற விவசாயிகளது சமூகத்தையும் 'மழைக்குறி' கடைச்சிப்பந்திகள் பிற தொழிலாளர்கள் ஆகியோரது சமூகத்தையும் களமாகக் கொண்டவை. இரண்டும் அடக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடுவதன் மூலமே பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கலாம் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துபவை.

பாராளுமன்றப் பாதை மூலம் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட முடியாதென்ற கருத்தும், அரசு யந்திரம் எப்பொழுதும் தொழிலாளி வர்க்கத்தினருக்கெதிராக முதலாளி வர்க்கத்தின் கருவியாகவே பயன்பட்டு வருகின்றதென்ற எண்ணமும் இரு நாவல்களிலும் தெளிவாகப் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நிலமற்ற விவசாயிகள் நிலவுடைமையாளருக்கு எதிராகப் போர்க்கோலம் பூண்பதைக் காட்டும் 'மண்ணும் மக்களும்' நாவலின் கதை 1970-ஆம் ஆண்டு ஐக்கியமுன்னணி அரசு அமைத்த காலப்பகுதியில் நிகழ்கின்றது. ஐக்கிய முன்னணி அரசு நிலவுடைமையாளருக்கு ஆதரவாகவே நிற்கின்றதென்ற கருத்துடன் அதன்மீது அவநம்பிக்கை தெரிவித்து எழுதப்பட்ட இந்த நாவல் அவ்வகையில் இந்த நாவலாளியின் செவ்வானம் நாவலின் தொடர்ச்சி எனலாம். விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட கதை என்பதால் விவசாயப் பிரதேசங்களான கிளிநொச்சி வவுனியா இரண்டுக்குமிடைப்பட்ட பகுதியைச் சார்ந்தவையாக அரசங்குடி, பழங்குடியிருப்பு என்ற இரு கற்பனை யூர்களைப் படைத்துக் கதை கூறும் ஆசிரியர் அப்பிரதேசங்களுக்கு இயல்பாக இருக்கவேண்டிய 'மண்வாசனை' ஸ்யப் புலப்படுத்தத் தவறிவிட்டார். இதனால் கதை இயற்கையோடு ஒட்டவில்லை. கோட்பாட்டை முன்வைத்து நாவலைப் படைக்க முயன்றதால் பிரச்சினைகளை அணுகும் முறையிற் செயற்கைத்தன்மை தெரிகின்றது. விவசாயிகள் து நிலப் போராட்டம் என்ற நிகழ்ச்சி வரலாற்றுப் போக்கில் எதிர்காலத்தில் நிகழவேண்டியது என்று ஆசிரியர் கருதினாராயின் அவ்வெதிர்கால கட்டத்துக்குரிய

அரசியல் சமூகப் பகைப்புலத்தைப் படைத்து அதனைப் பொருத்தமாக விவரித்திருக்கலாம். அவ்வாறின்றி நிகழ்காலப் பின்னணியில் எழுதியதால் உண்மைக்குப் புறம்பாகக் கற்பனை நிகழ்ச்சியாக அது அமைந்து விடுகின்றது.

உலகளாவிய வர்க்கப் போராட்டங்கள் பற்றிய தகவல்களையும், கோட்பாட்டு விளக்கங்களுடன் கூடிய உரையாடல்களையும் கொண்டமைந்துள்ள இந்த நாவலில் ஆசிரியர் பிரச்சினைகளை 'தான் கலந்து அனுபவித்த' உணர்வுடன் காட்டவில்லை. இவற்றால் நாவல் முழுவதும் ஒரு செயற்கைத்தன்மை புலப்படுகின்றதெனலாம். நாவலில் ஆசிரியரது பிரதிநிதியாகப் படைக்கப்பட்டுள்ள மாதவன் மா. ஓ. சே. துங்கின் கருத்துக்களை மட்டுமல்லாமல் சி, என். அண்ணாதுரையின் கருத்துக்களையும் எடுத்தாளவது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம்.

நீண்டபயணம், சடங்கு, செவ்வானம் நாவல்களில் சமகால சமூக அரசியற் பிரச்சினைகளைத் தக்கவாறு கதைப் பொருளாகக் கொண்டு தமது ஆற்றலைப் புலப்படுத்திய கணேசலிங்கன் மண்ணும் மக்களும் நாவலில் தமது முதல் நாவலிற் பெற்ற வெற்றியைப் பெறத் தவறிவிடுகின்றார் எனலாம்.

கம்பனை யிலுள்ள கடை யென்றைக் களமாகக் கொண்டெழுதப்பட்ட 'மழைக்குறி' நாவல் கடை முதலாளி தொழிலாளரைச் சுரண்டிக் கொழுப்பதாகவும் தொழிலாளர் அச்சுரண்டலுக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பிய வேளைகளில் அவர்களை வீலைக்கு வாங்க முயல்வதாகவும் சம்பவங்களை வளர்த்துச் சென்று இறுதியில் முதலாளித்துவத்தை

எதிர்த்து நடத்திய ஊர்வலத்தில் இயக்க வீரர்கள் பொலிசாரால் தாக்கப்பட்டும் தளராது புத்தணர்வு பெறுவதுடன் கதையை நிறைவு செய்கின்றது. இந் நாவலின் முக்கிய பாத்திரம் இயக்க வீரன் சின்னத்தம்பி. இளமை தொடர்பு அடக்கு முறைக்கு எதிராகப் போராடி வந்த இவன் இறுதிவரை கொள்கைத் தெளிவுடன் அந்நிலையில் நின்று ஊர்வலத்தில் பொலிசாரிடம் அடிவாங்கிச் சாரினான். அவனது மரண நிகழ்ச்சி அவனது கோட்பாட்டைச் சாராது நின்ற தோழன் இக்பாலையும் புத்துணர்வு பெறச் செய்கிறது.

தொழிலாளர் சமூகத்தின் இன்னல்களை ஒரு தொழிலாளியின் கண்ணோட்டத்தில் சித்தரிக்க முயன்ற இந் நாவல் மலை நாடு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பிரதேசங்களின் பொதுவான அரசியல் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளையும் ஆங்காங்கே புலப்படுத்தியுள்ளது. நாவலில் சம்பவங்களைவிடக் கருத்துக்களே அதிக இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்கின்றன. 1970-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலுக்கு முற்பட்ட அரசியலும் அரசியற் கோட்பாடுகளும் விமரிசிக்கப் படுகின்றன. கதைப் பொருளில் சற்றுக் கவனம் செலுத்தியிருந்தால் இந்நாவல் வாசகருள்ளத்தில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும். மண்ணும் மக்களும் நாவலைவிட இந்நாவலில் வாழ்க்கைநிலைச் சித்திரிப்பு இயற்கையுடனொட்டியுள்ளது. சிங்கள—தமிழ்—முஸ்லிம் தொழிலாளர்களை அவர்களது இயல்பான களத்திற் படைத்து தொழிலாளர் என்ற வர்க்க அடிப்படையில் உணர்வொருமையுட்டியுள்ளதன் மூலம் ஆசிரியர் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுணர்வைப் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

மலையகத்தின் தோட்டத் தொழிலாளர் சமூகத்தின் வாழ்க்கையை அப்பிரதேச இயற்கைமணம் கமழச் சித்திரிக்கும் 'காலங்கள் சாவதில்லை' நாவல் அவ்வகையில் ஒரு மண்வாசனை நாவல் எனக் கொள்ளக்கூடிய தென்றலும், அதன் கதை வளர்ச்சி ஒரு சம்பளப் போராட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டமையால் பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கு முதன்மை தந்த நாவல் என்றே கொள்ள வேண்டியுள்ளது. தொழிலாளருடைய சம்பளத்தைச் சுரண்டி வாழும் கிளார்க்கர்மாரை எதிர்த்துத் தொழிலாளர் எழுச்சி பெற்றுப் போராடி வெற்றி காண்பதாக இந்நாவலின் கதை அமைகிறது. இக்கதைப் பொருளைக் காதல், வீரம், சோகம், கற்பழிப்பு, கொலை முதலியவற்றுடன் கலந்து சம்பவச் சுவை பொருந்திய நாவலாக்கியுள்ளார் தெளிவத்தை ஜோசப்:

இந்நாவல்பற்றி விமரிசித்தவர்கள் (அ) இதில் வரும், "சம்பளத்தைக் கிளார்க்கர்மார் சுரண்டும் செயல் காலாவதியான தொரு நிகழ்ச்சியென்றும்; (ஆ) தொழிலாளர்களின் பிரதான எதிரியாகக் கிளார்க்கரைக் காட்டி வெள்ளைத் துரையை நல்லவனாகக் காட்டியுள்ளமை உண்மை நிலைக்குப் புறம்பான தெரன்று; (இ) வகுப்புவாத உணர்வை இந்நாவல் தூண்டி நிற்கின்றது என்றும் (ஈ) ஒரு மூன்றாந்தர எம். ஜி. ஆர், சினிமாப் போல நாவலின் போக்கு அமைந்துள்ளதென்றும் குற்றம் சாட்டியுள்ளனர். தோட்டத் தொழிலாளரின் எரியும் பிரச்சினைகளுக்கு இந்நாவல் அழுத்தம் தரத் தவறிவிட்டது. மிகப் பழையதொரு நிகழ்ச்சி எனப்படும் 'சம்பளச் சுரண்டலை' கதை முழுவதையும்

தாங்கி நிற்பதால் ஆசிரியரது படைப்பாற்றல் பயந்தரத் தவறிக் குகின்றது.

இந் நாவலில் வகுப்பு வாத உணர்வு தூண்டப்படுகின்ற தென்பது உண்மை. ஆனால் அதற்கான காரணம் ஆசிரியரது வகுப்புவாத நோக்கமா அல்லது உண்மையிலேயே அவ்வுணர்வு நிலை அங்கு காணப்படுகின்றதா என்பது ஆய்வுக்குரியது.

இக்காலப்பகுதியில் வெளிவந்த குறுநாவல்களில் செ. யோகநாதனின் 'இருபது வருஷங்களும் மூன்று ஆசைகளும்', 'தோழமை என்றொரு சொல்' என்பன பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கு முதன்மையளித்து வர்க்க உணர்வுட்டும் கதைப் போக்கினை உடையன. செங்கை ஆழியானின் 'நிலமகளைத் தேடி' என்னும் நெடுங்கதையில், யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமப்புறத்தில் நிலவுடைமையாளரின் அடக்கு முறைக்குப் பணியமறுத்து வன்னிப் பகுதிக்குச் சென்று நிலமகளின் துணையால் முயற்சியில் முன்னேறும் இளைஞனொருவனைச் சந்திக்கிறோம்.

பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கு முதன்மைதந்து எழுதப்பட்ட மேற்படி நாவல்களில் முதல் இரண்டும் போராட்ட உணர்வைத் தூண்டுகின்றன. செ. யோகநாதன் இயக்க ரீதியான முயற்சியைத் தூண்டுகிறார். தெளிவத்தை ஜோசப் தெளிவான வழி எதையும் காட்டியதாகத் தெரியவில்லை. செங்கை ஆழியான் 'அதிக உணவு பயிரிடுக' என்ற கோஷம் முழங்கிய காலகட்டத்தில் எழுதியவர்.

மேற்படி நாவல்களில், எழுபதாம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றமும், அதன் விளை

வாகக் கடந்த ஆறு ஆண்டுகாலப் பகுதியில் படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த பொருளாதார ரீதியான நடவடிக்கைகளும், மற்றும் பல்வேறு அரசியல், சமூக சிந்தனை மாற்றங்களும் பிரதிபலிக்கவில்லை. முக்கியமாக நாவல்களின் கதை நிகழ்ச்சிகள் எழுபதுக்குப் பிற்பட்டனவாக அமையவில்லை. கணேசலிங்கன், ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சியின் தொடக்கத்திலேயே அவநம்பிக்கை தெரிவித்து எழுதிவிட்டார். சுதந்திரராஜா காட்டும் நிகழ்ச்சிகளும் எழுபதுக்கு முற்பட்டனவாகவே தெரிகின்றன. தெளிவத்தை ஜோசப் எழுபதுக்கு முற்பட்ட நிகழ்ச்சியையே கதைப் பொருளாகக் கொண்டுள்ளார். எழுபதுக்குப் பிற்பட்ட கடந்த சுமார் ஆறாண்டுகால அரசியல், பொருளாதார சிந்தனை மாற்றங்களின் பின்னணியில் பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நாவல் இனிமேல்தான் படைக்கப்பட வேண்டும்.

சமீபத்துத் தமிழ் மக்களிடையே சிறப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்தவரிடையே நிலவும் முக்கிய சமூகக் குறைபாடு சாதி ஏற்றத் தாழ்வு மனப்பான்மையாகும். இப்பிரச்சினையைப் பொருளாதாரக் கொண்டு செ. கணேசலிங்கன் அறுபதுகளில் நீண்டபயணம், போர்க்கோலம் ஆகிய நாவல்களைப் படைத்தார். எழுபதுக்குப்பிறகு இப்பிரச்சினைக்கு நாவல் வடிவம் கொடுத்தவர்களின் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் கே. டானியல் தெனியான், சொக்கன், செங்கை ஆழியான் ஆகியோர். இவர்களுள் கே. டானியல் எழுதிய 'பஞ்சமர்' பஞ்சப்பட்ட மக்களின் வாழ்வைச் சித்திரிக்கும் பேரோவியம் என்று பேராசிரியர் கவாநிதி கைலாசபதி அவர்களாற் பாராட்டப்பட்ட

டது. உயர் சாதியினரென்ப
படும் வேளாளரின் குடிமக்களாக
இருந்துவந்த பஞ்சப்பட்ட மக்
கள் தமது உட்பிரிவின்களை
அகற்றி ஒன்றுபட்டுப் போரா
டத் தொடங்குகிறார்கள். பஞ்
சப்பட்ட மக்களை இணைத்துப்
போராட்ட வழியிற் செலுத்து
பவரான ஐயாண்ணன் உயர்
சாதியிற் பிறந்தவராயினும் பஞ்
சப்பட்டவர் என்ற ரீதியில் பஞ்
சமரில் ஒருவராகிறார்.

இந்நாவலில் ஒருபுறம் பஞ்
சமர்கள் வர்க்க போதம் பெற்று
வீரத்துடன் போராட்டத்தில்
முன்னேறுவதைக் காட்டும்
ஆசிரியர், மறுபுறத்தில் உயர்
சாதியினரென்பபடும் வேளாள
ரது குடும்ப ஊழல்களை விபரிக்க
கின்றார். சுமார் கால் நூற்றாண்டி
க்கு மேலாக யாழ்ப்பாணப்
பிரதேசத்தில் உயர்சாதியாரிடம்
நிலவிய சமூக அக்கிரமங்களைப்
பற்றிய செய்திகளை ஆசிரி
யர் ஆங்காங்கே தொகுத்துத்
தருகின்றார்.

பஞ்சமரில் தாமும் ஒருவராக
நின்று பெற்ற அனுபவத்தின்
துணை கொண்டு மூதியதால்
போருளில் மட்டுமன்றி மொழி
நடையிலும் கதை தரமானதாக
விளங்குகின்றது. இந் நாவலுக்கு
முன்னுரை வழங்கிய சி. தில்லை
நாதன் இந் நாவலைத் தற்கால
ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தில் ஒரு
கட்டம் என்பார். இந் நாவலில்
'வாழ்க்கை - கலை இவற்றின்
எல்லைக்கோடுகள் அழிந்து இரண்
டும் இரண்டறக் கலந்து மெய்
மையாக நூலை நிறைத்துள்ளன'
என்று பேராசிரியர் கலாநிதி
க. கைலாசபதியவர்கள் விமர்
சித்துள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்
தக்கது.

இத்தகைய பாராட்டுதல்
களைப் பெற்ற இந் நாவலில்
(அ) அடிப்படையமைப்பான

பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்
திற்கு முதன்மை தரப்படவில்லை
யென்றும் (ஆ) நாவலின் இறு
திப் பகுதியில் 'வேலுப்பிள்ளைக்
கமக்காரனின் பேத்தியும்... என
வரும் தடித்த எழுத்துப்பகுதி,
உயர் சாதியாளரின் பாலுறவு
ஒழுக்கக் கேடுகளை அம்பலப்படுத்
துவதே ஆசிரியரது குறிக்கோள்
என்று கருத்த துண்டுகின்ற
தென்றும். (இ) சட்ட ரீதியான
(தேநீர்க்கடைப் பிரவேசத்தில்)
அனுமதியில் அதிக நம்பிக்கை
வைப்பதுபோலத் தோன்றுவது
பஞ்சமரின் புரட்சிகர உணர்வை
மட்டுப்படுத்துகின்றதென்றும்
குற்றங்கள் கூறப்படுகின்றன.
மார்க்விச சித்தாந்த அடிப்
படையில் இக்குறைபாடுகள்
தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

கணேசலிங்கன் நீண்டபய
ணம், போர்கோலம் ஆகிய
நாவல்களின் காட்டியுள்ள பிரச்
னைகளின் காலகட்டத்திலேயே
டானியலும் நின்று காட்டியுள்
ளார். அறுபதுகளிற் சாதிப்
போராட்டம் கொழுத்துவிட்டெ
ரிந்த காலப் பின்னணியில் -
கணேசலிங்கன் பஞ்சமருக்குப்
புறம்பாக நின்று பஞ்சமரின்
பிரச்சினைகளை அணுகினார். அவ
ரது எழுத்தில் கோட்பாடுகள்
துணை நின்றன. டானியல் பல
காலம் பஞ்சப்பட்ட மக்களுடன்
பழகிப் பெற்ற விடயங்களையும்
பஞ்சமருள் ஒருவராக நின்று
பெற்ற அனுபவங்களையும் துணை
கொண்டு கவையட எழுதியுள்
ளார். கணேசலிங்கன் தாழ்த்
தப்பட்டோரில் ஒரு சில பிரிவி
னரை மட்டும் இணைத்துப்
போராடவைத்தார். டானியல்,
பஞ்சப்பட்டவர்கள் என்ற அடிப்
படையில் வேளாளப் பணக்கா
ரருக்கெதிராக எல்லாப் பஞ்ச
மர்களுடையுமே திரளவைக்கிறார்.

இந் நாவலில் சாதித் தமிழர் பிடித்த வேளாளரின் பிரதிநிதிகளான வேலுப்பிள்ளை, சிறுப்பர், சண்முகம், சட்டம்பியார் முதலியோரையும் போராட்ட வீரர்களான ஐயாண்ணன் முதல் குமாரவேலன் ஈரூக உள்ளவர் களையும் காட்டியுள்ள ஆசிரியர் இவ்விரு பிரிவினருக்குமப்பால் உள்ள மூன்றாவது பிரிவினர் இப் போராட்டத்தில் வகிக்கும் பாத்திரம் என்ன என்பதைக் காட்டவில்லை. சாதி ஏற்றத் தாழ்வில் நம்பிக்கையற்றவர்களும் ஆனால் சாதி ஒழிப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபாடு கொள்ளாதவர்களுமான இந்த மூன்றாவது பிரிவினர் (கற்ற நடுத்தர வர்க்கத்தின் பெரும் பான்மையினர்) எங்கே நிற்கின்றனர் என்று டானியல் கருதுகிறார்? இதற்கு விடை ஆய்வுக்குரியது.

தேனியர் எழுதிய 'விடிவை நோக்கி' என்ற நாவல் யாழ்ப்பாணப் பகுதிக் கிராம மொன்றில் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிப் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் ஏற்படும் சிக்கலையும் அதில் அவர்கள் சமூகத்தவளுன ஆசிரிய றொருவன் எதிர் கொள்ளும் எதிர்ப்புகளையும் அடையும் முன்னேற்றங்களையும் கூறுகின்றது. சமூக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக் கொண்ட பொழுதும் பிரச்சினை ஆழமாக ஆராயப்படாமையால் நாவல் வெற்றி பெறத் தவறி விடுகின்றது.

சொக்கன் எழுதிய 'தோ' சாதிப்பிரச்சினைகளை மேலெழுந்த வாரியான சமரச உணர்வி னாலோ அல்லது வெறும் உணர்ச்சி வசப்பட்ட எழுத்தின் மூலமோ தீர்க்கமுடியாது என்றும், அது உண்மையான — பகிரங்கமான — சுயநலமற்ற தியாகத்தின் மூலமே

தீர்க்கப்பட வேண்டியதென்றும் வலியுறுத்துவதாக அமைந்தது.

சாதி ஏற்றத் தாழ்வை உயர் சாதியினரின் கண்ணோட்டத்தில் மறுக்கும் வகையில் எழுதப்பட்ட இந் நாவல், தாழ்த்தப்பட்டவர்களது பிரச்சினைகளுக்கு முக்கிய மளிக்காமல், உயர் சாதியினரிடத்து இப்பிரச்சினை தொடர்பாக எழும் அலைகளையே காட்டுகின்றது. சாதி ஏற்றத் தாழ்வை ஒழிக்கும் முயற்சியில் உயர் சாதியினரான சமரச மனப் பான்மையினராலோ அல்லது எழுத்தாளர்களாலோ காத்திரமான எதையும் சாதிக்க முடிவ தில்லை என்பது நாவலில் தொனிக் கின்றது. சுயநலமற்ற — பகிரங்கமான — உண்மைத் தியாகமெ துவும் நாவலில் எவராலும் செய் யப்படவில்லை. இதனால் இந் நாவல் சாதிப் பிரச்சினைபற்றிய கருத்துக்களைக் கூறும் நாவலாகவே காணப்படுகின்றது. டானியல் எடுத்துக்காட்டத் தவறிய அந்த மூன்றாவது பிரிவினர்தான் சொக்கனது நாவலிற் காணப் படுகின்றனர் எனலாம். சாதிப் பிரச்சினைகையின் பகைப்புலத்தில் எழுதப்பட்ட இந் நாவல் ஒரு வகையில் கோழை எழுத்தாள றொருவனின் காதற் கதையாகவும், சக்களத்தி பெற்ற பிள்ளைக்குத் தனது பாலைபூட்டி வளர்த்த தாயின் கதையாகவுமே அமைகின்றது.

ஒரு சமூகத்தின் விழிப்பையும் மாற்றத்தையும் பேசுகின்ற தென்ற குறிப்புடன் வெளிவந்த செங்கை ஆழியானின் 'பிரளயம்' நாவல் சிரித்திரன் இதழில் 'மயான பூமி' என்ற தலைப்புடன் தொடர்கதையாக வெளி வந்ததெனத் தெரிகின்றது.

(தொடரும்)

சோமவீர சேனாநாயகர் சிறுகதை எழுதுவதில் மிகவும் திறமை படைத்தவர். மனித இயல்புகளைச் சித்திரிப்பதில் இவரின் நோக்கும் போக்கும் ஏனையோரில் நின்று வேறுபட்டது. இவர் குடி காரனை மிகவும் 'அப்பாஷ்'ப்பிள்ளை போல் சித்திரித்தவராவார். 'அன்புக்குப் பயந்த மனிதர்', 'கணவனும் மனைவியும்', 'தாயின் கீதம்', 'சூரிய சந்திரன் உதிக்கும் உலகில்' முதலியன இவரின் சிங்கள நாவல்கள். 'தாயின் கீதம்' துக்கு 1972-ல் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தது. மிக அண்மையில் 'சிறுகதை' என்ற சிங்கள விமர்சன நூலொன்றை எழுதினார்.

பாய்க் கட்டு

சிங்களத்தில்: சோமவீர சேனாநாயகர்
தமிழில்: திக்குவல்லி இளையாழ்

கீட்டிலுக்கு அருகே இருக்கும் கடி காரத்தின் மணியோசையால் மேனகா தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பப்பட்டாள். குணசோம கைகள் இரண்டையும் கால்களுக்கிடையில் வைத்தவண்ணம் படுத்திருந்தான். இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களில் எழுந்திருவான். நேரம் அதிகாலை 5-30 என்பதை அறிந்திருந்தபடியால் மேனகா அப்படி நினைத்தாள். மீண்டும் சற்றுத் தூங்கினாள்.

எனினும் மீண்டும் கண்திறந்தபோது நேரம் 5-30 ஆகியிருந்தது. மற்ற நாட்களைவிட இரண்டு மணித்தியாலங்கள் கணங்கி இருந்தது.

'ஏய்! குணே, மிகவும் விடிந்துவிட்டது' என்று சொல்லி குணசோமவை அசைத்துவிட்டு மேனகா குசினிக்குள் ஓடினாள்.

குணசோம எழுந்து சோம்பல் முறித்துக் கொண்டான். நேரம் ஐந்தரையாகி இருந்தது. மேலதிகமாக நித்திரை கொள்ளக்கிடைத்தபடியால் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி குணசோமவின் மேனியெங்கும் இழையோடியது. குணசோம தூக்க மயக்கத்தோடு மேல் தாடையை உயர்த்தி கொட்டாவிடயொன்றை விட்டான். சாரம் நிலத்தில் இருந்தது. தூக்கமயக்கம் காரணமாக குணசோம, கொஞ்ச நேரம் அப்படியே நின்றான். மேனகா தேங்காய் உடைக்கும் சப்தம் குசினிக்குள்விருந்து கேட்டது. குணசோம சாரத்தை உடுத்த வண்ணம் குசினிக்குள் சென்றான்.

'இன்று மிகவும் கணங்கி விட்டதே! நாம இன்று பகலைக்கு கந்தோர் 'கென்டனில்' சாப்பிடுவோம்' குணசோம கண்களைக்

கசக்கியவண்ணம் வாங்கின் மீது அமர்ந்து கொண்டான். பின்னர் 'ஹ... ஹாவ்' என்றபடி கொட்டாயொன்று விட்டான்.

'சீ... கே! குணே, அப்படிச் செய்தால் எங்களுக்கு வேலைக்காரி ஒருத்தி இல்லை என்பதை கந்தோரில் உள்ளவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்'

'எங்களுக்கு வேலைக்காரி இல்லையென்பது மற்றவர்களுக்குத் தெரியாதா?'

'ஆ...! குணே, நீங்கள் சொன்னீர்களா அப்படி! அப்படிச் சொல்லவேண்டாம்; எங்களுக்கு வேலைக்காரிகள் ஒருவரல்ல இருவர் இருப்பதாக நான் சொல்லியுள்ளேன்'

'விடிந்துவிட்டபடியால் ஒரு மீன்கறியும், சோறும் சமைப்போம்'

'ஓ! குணே, சரியான வெட்டகமல்லவா! நான் சீக்கிரம் சமைக்கிறேன்'

'மேனகா! எவ்வளவு சுவைக்கிய போதும் கவனமாகத் தேங்காய் துருவவும். தேங்காய் துருவி கையில் பட்டால் கீறல் விரும்; கவனமாகத் தேங்காய் பிழியவும்; நகம் தேய்ந்துவிடும்; சட்டி முட்டிகளைக் கழுவும்போது நகத்தினுள் கரித்துண்டுகள் நுழைந்துவிடும்; ஆளில்லாதபடியால் கவனமாக இருக்கவும்'

மேனகாவும், குணசோமவும் அரசாங்க திணைக்களமொன்றில் இலிகிதர்களாக வேலை பார்ப்பவர்கள். திருமணம் செய்து மூன்று மாதம் இருக்கும். ஆயினும் வீட்டுவேலைக்கு ஒரு வருமில்லை. முடிந்த அளவு ஆள் தேடினர்; இன்னும் சரிவரவில்லை.

மேனகாவும், குணசோமவும் அதிகாலையில் நித்திரைவிட்டெழுந்து மூன்றரைக்குத்தான். அடுத்தபடியாக கொஞ்ச நேரம் தூங்கு

வார்கள். 'ஹ... ஹாவ்' என்று சொன்னபடி கொட்டாயி விடுவார்கள். பின்னர் சமைப்பார்கள். கரலை ஆகாரமாக அதில் கொஞ்சத்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, சாப்பாட்டுப் பார்சல்களைச் சுமந்து கொண்டு 'கோச்சி'க்கு ஓடுவார்கள். அந்த ஓட்டத்தின் வேகத்தைக் காணும் சிலர் கேட்பார்கள், 'கோச்சி எதற்கு? அப்படியே ஓடிப்போய் விட முடியாதா?' என்று. அடுத்தபடியாக கொஞ்சம் சூரியன் மேற்கே சாயத் துவங்கியதும் கந்தோரை விட்டு ஓடிவிடுவார்கள். இருட்டில் வீட்டிந்த வருவார்கள். குணசோம பையை எடுத்துக்கொண்டு கடைக்கு ஓடுவான். மேனகா சமைப்பாள். இரவு பத்து மணிக்கு சாப்பிடுவார்கள். பதினொன்றுக்கு உறங்குவார்கள். மீண்டும் அதிகாலை மூன்றரைக்கு கடிசாரம் ஒலி எழுப்பும்!

காலையில் நேரம் தாழ்த்தி விட்டெழுந்த நாட்களில் மேனகா மூலையைப் பாவித்து நடந்து கொள்வாள் அவள் முதலில் சோற்றைச் சமைப்பாள்; பின்னர் உருளைக்கிழங்கையும் நெத்தலியையும் கலந்து ஒரு கறி சமைப்பாள். சாப்பாட்டுப் பார்சலைத் தயார்ப்படுத்தும்போது கிழங்கை வேறுகவும், நெத்தலியை வேறுகவும் பிரித்து சோற்றில் வைப்பாள். அத்தோடு அவை இரண்டையும் பிரித்து பிறர் விளங்கிக் கொள்ளாதபடி 'சாம்பர்' ஒன்றையும் தயார்ப்படுத்துவாள். அதையும் சோற்றில் வைப்பாள். நண்பர்களோடு சேர்ந்து வேலைக்காரிகளுக்கு ஏசியபடி 'சாம்பலை'யும் சோற்றையும் உண்பாள்.

மிகவும் இரவாகி பசி ஏற்படும்போது குணசோம இரண்டொரு முறை வயிற்றைத் தட்டிவிட்டு இவ்வாறு சொல்வான்.

‘அதிகம் பசிக்குறது. சாய் பாட்டை மேசைக்குக் கொண்டு போகாமல் குசினிக்குள்ளே சாப்பிடுவோம்.

‘ஓ... கே! யாராவது வந்தால்...!’

‘குணை! குணை! எங்கள் தாயார் ஒரு கடிதம் அனுப்பியுள்ளார். எங்கள் வீட்டு வேலைக்கு கர்லைன் ஆச்சி வருகிறாளாம்’ ஒரு நாள் மேனகா சொன்னாள்.

‘சோக், இல்லையா! குணை. ஆ! எவ்வளவு நல்லது! ஷா... ஷா...!’

குணசோமவும் சந்தோஷ மிகுதியால் சிகரெட்டொன்றைப் பற்றவைத்தான்.

‘குணை, ஆச்சி வந்ததும் நாங்கள் விடுதலை. அவள் சமைப்பாள், வெட்டுவாள், கழுவுவாள் ரூப்பை கூழங்களைக் கூட்டித் துப்பரவு செய்யுமாள், ஆய்...! அப்பப்பா...! என்ன ஷோக்? நாம் அதிகம் தூங்குவோம், வேலைக்கு உண்போம், போவோம் வருவோம். ர்... ர்...’ மேனகா வின் கண்கள் மகிழ்ச்சியால் துளிர்ந்தன.

‘குணை, அப்படியென்றால் நாங்கள் என்ன செய்வது? நாங்கள் ‘பிலிம்’ பார்க்கப் போவோம், உலாவப்போவோம், அவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, நீண்ட நாட்களாக என்னால் முறைப்படி ஆடையணி பூண்டு செல்ல முடியவில்லை. அது ‘இலேசு’ பாட்ட வேலையா? ம்... குணை நீங்கள் எனக்கு கொண்டையை அழகாக வாரி முடிக்க உதவி செய்ய வேண்டும்’

‘ஆச்சிக்கு தெய்வம் மாதிரி உபசரிக்க வேண்டும். எங்களுள் ஒருவரானபடியால் நம்பிக்கைக்கும் நல்லது தானே’ என்றான் குணசோம.

சொன்ன அன்றே மாடையில் கர்லைன் ஆச்சி வந்தாள். முதலில் ஆச்சி தென்படவில்லை. பாய்க்கட்டொன்றுதான் தென்பட்டது. பாய்க்கட்டை தலையில் வைத்துக் கொண்டு திண்ணை மீது காலடி வைத்த ஆச்சியை நோக்கி கௌரவமாக தன்பார்வையைச் செலுத்தினாள் மேனகா.

‘காடையிலிருந்தே வருகின்றேன் நோனூ; பஸ்காரர்கள் இத்தப் பாய்க்கட்ட ஏற்ற முடியாதென்றனர். பலாத்காரமாகத்தான் வந்தேன்’ ஆச்சி வெற்றிப் பிரமித்தோடு பேசினாள்.

அன்று மாலை வீட்டில் அளவில்லாத மகிழ்ச்சி நிலவியது. குணசோம பாட்டுப்பாடியபடி சிகரெட்டைப் புகைத்தான். மேனகா பாட்டை அமைதியாக இரைத்தபடி தையலில் ஈடுபட்டாள்.

ஆச்சியின் பாய்க்கட்டு இன்னும் ‘ஹாவி’ வே இருந்தது. ‘இந்தப் பாய்கள் அங்கே இருந்தால் பாதுகாப்பாக இராது. ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக்கொண்டு போவார்கள். இவை என் உயிர் மாதிரி. எந்த முக்கியமான பிரமுகரின் கட்டில் மீதும் போட முடியும். இது ‘சுவஸ்திகா’ மொடல்; இது ‘அல்வா’ மொடல்; இவை ‘கல்லெஹை’ பாய்கள். எனக் கெனில் ‘பெட்ரீட்’ ஐம்பதைவிட இவை பெறும்தியானவை. எனது தோட்டத்துப் பண்ணைக்கொண்டு நான் பின்னிய பாய்கள் இவை’

‘பாய்களை விற்பதில்லையா?’ குணசோம வினையாட்டுக்காகக் கேட்டான்.

‘இல்லை, மஹத்தயா. இவை களுக்குப் பணம் வேண்டாம்; உறைகிற இடத்தை அழகுபடுத்த இவற்றைக் கொணர்ந்தேன்’

மறுநாள் மாலை வேளையின் போது மேனகா தனது கணவருடன் சந்தோஷமாக வந்து கொண்டிருந்தாள். அவர்கள் வருவதைக் கண்ட மாத்திரத்தில் ஆச்சி முன்னே ஓடிச் சென்றாள்.

'நோனா, இன்று வீட்டு அழகைப் பாருங்கள்'

மேனகாவும் சீக்கிரம் வீட்டினுள் சென்றாள்.

பாய்க்கட்டை சாலையின் உட்கரையில் பொருத்தியிருந்த ஆணிகளில் தொங்கவிட்டிருந்தாள். எல்லாக் கட்டில்களிலும் இருந்த பிடவைகளை அசுற்றி வீட்டு பன் பாய்களைப் போட்டிருந்தாள். சாய்மனையிலும் ஒரு சிறு துண்டுப் பாய் போடப் பட்டிருந்தது.

'அழகுதானே, நோனா!'

பலமாக மூச்சினை உள்ளுக்கிழுத்த மேனகா இவ்வாறு

சொன்னால். 'இவை பழைய மோஸ்தர் வேலைகளல்லவா! ஆனுபடியால் நாம் பாய்களை அப்புறப்படுத்துவோ' மேனகா பாய்களைச் சுருட்டி, ஒரு கட்டாகக் கட்டி குசினிக்குள் வைத்தாள். 'யாரசரி வந்தால் அபகிர்த்தியன்றே?'

'நான் திரும்பிப் போகிறேன் நோனா. நீங்கள் வேறு யாரையாவது வேலைக்குத் தேடிக்கொள்ளுங்கள்' காலைன் ஆச்சி மறுநாள் பாய்க்கட்டைத் தலையில் வைத்துக்கொண்டு திரும்பிச் சென்றாள்.

அதிகாலை மூன்றரைமணிக்கு கடிக்காரம் ஒலியெழுப்பியது. மேனகா கண்களைத் துடைத்த வண்ணம் குசினிக்குள் சென்றாள். குணசோமவும் சாரத்தை தூக்கிப் பிடித்த படி அவளின் பின்னால் சென்றாள். ★

மல்லிகை ஒரு வரலாற்றுக் கட்டத்தின் தேவையை ஓட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்ட மாத இதழ்.

'நமது நாடு கலாசாரப் பாலைவனம்' என நம்மவர்கள் சிலரால் சொல்லப்பட்ட இழிவு மனப்பான்மையை துடைத்தெறிந்து இந்த மண்ணில் உள்ள ஆரோக்கியமான சிந்தனைகளுக்கு தளம் அமைத்துத் தருவதே அதனது தலையாய கடமையும் இலட்சிய முமாக இருந்து வருகின்றது.

இந்த நாட்டின் இலக்கிய வரலாற்றையே முற்போக்குத் திசை வழியில் மாற்றியமைக்கும் வல்லமை இதற்கு உண்டு. நிகழ்காலத்தை மகத்தான நம்பிக்கையுடனும் புதிய கம்பீரத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் வரவேற்கும் இம் மலவிகை, அதற்காக உழைப்பையே 'சகாயாக்கி வருகின்றது.

இந்தச் சத்திய வேள்வியில் நம்மையும் இணைத்துக் கொள்ள விரும்புவோர் நம்முடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

லெனினும் ஆசியாவும்

ஐ. பொத்கோபாயேவ்

சோவியத் மக்களும் உலகின் அனைத்து முற்போக்காளர்களும் லெனினவர்களது 16-வது பிறந்த தினத்தை இந்நாட்களில் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நல்லதொரு எதிர்காலத் துக்காக உழைக்கும் உண்மையான வீரர்கள் அனைவருக்கும் சமூக முன்னேற்றம், தேசிய, சமூக விடுதலைக்கான கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கும் அனைவருக்கும் உள்ளூயிர்பு-எட்டுவனவாக லெனினது கருத்துக்கள் இன்று விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆசியாவில் அடிமைத்தனக்குட்பட்டிருந்த மக்களது புரட்சிகர ஆற்றலின்பால் லெனின் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். கிழக்குலகின் லட்சோப லட்சம் மக்கள், உலக வரலாற்றின் தலைவியை நிர்ணயிப்பதில் வகிக்கும் பெரும் பாத்திரத்தை முன் கூடியே கண்டறிந்திருந்தார்.

லெனின் தமது அரசியல் நடவடிக்கையின் ஆரம்ப நாட்களில் தேசிய விமோசன இயக்கங்கள் மீது விசேஷ கவனம் செலுத்தி வந்தார்.

தமது மாபெரும் ஆசிரியர்களான மார்க்ஸினதும் ஏங்கல்

ஸினதும் சித்தாந்தங்களின் வழிவந்த லெனின் முதலாவது ரஷ்யப் புரட்சிக்குப் பின்னர் தோன்றிய கிழக்குலக மக்களது காலனி எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் புதிய கட்டம் குறித்த மேலான மதிப்பீடு ஒன்றைச் செய்தார். இந்த காலனி எதிர்ப்பு இயக்கம் பொதுவில் ஏகாதிபத்திய-விரோத போராட்டத்தில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் நேச சக்தியாக இருப்பதை லெனின் கண்டார். 'உலக அரசியலில் ஒரு பிழம்புருவம், 'வர்க்க உணர்வுமிக்க ஐரோப்பிய தொழிலாளர்களுக்கு இன்று ஆசியாவிலும் தோழர்கள் உள்ளனர். இவர்களது எண்ணிக்கை வரம்பின்றி அதிகரிக்கும்' என்று 1908-ல் லெனின் எழுதினார்.

அதே நேரத்தில் உலக பூர்வ வர்க்கங்கள் கூட, தொழிலாள வர்க்கத்துக்குட தேசிய-விமோசன இயக்கத்துக்கும் எதிரான போராட்டத்தில் அணி திரள்வதை லெனின் சுட்டிக்காட்டினார். இந்த நிலைபாடுகளில் தொழிலாள வர்க்கத்தினதும் தேசிய விமோசன இயக்கத்தினதும் ஐக்கிய முன்னணி ஒன்றை உருவாக்குவது, உலக பூர்வ வர்க்களுக்கு எதிரான ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் காலனியாதிக் கத்துக்கும் எதிரான போராட்டத்தின் வெற்றிக்கு அவசியமா

னது என்பதை வெளின் கண்டார்.

1917-ம் ஆண்டில் ரஷ்யாவில் நிகழ்ந்த மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியானது தேசிய — விமோசன இயக்கங்களுக்கு முன்வைப்புத் திறந்து வைத்தது. அது உழைக்கும் மக்களும் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட மக்களும் தமது ஆற்றலில் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையை வலுப்படுத்தியது. அத்துடன் ஏகாதிபத்தியமும் காலனியாதிக்கமும் சாசுவதமானவையல்ல என்பதையும் உலக மக்கள் அனைவரினதும் விமோசன லட்சியம் செயல்படுத்தக் கூடியது என்பதையும் மனித குலம் முழுவதற்கும் நிரூபித்துக் காட்டியது. அக்டோபர் புரட்சியானது தொழிலாள வர்க்கப் புரட்சியுடன் காலனியாதிக்க விரோத இயக்கங்கள் இணைந்ததன் குறிப்பிடத்தக்க உதாரணத்தை முன்வைத்தது. அத்துடன் கிழக்குலகின் சகல மக்களினதும் ஏகாதிபத்திய விரோதப் போராட்டத்தின் ஒரு எழுச்சிக்கு சாதகமானதொரு நிலைமையை உருவாக்கிக் கொடுத்தது. தமது தேசிய விமோசனத்துக்கான தமது போராட்டத்துக்கு சக்தியிக்க ஆதரவு சோவியத்துக்களது பூமியில் இருப்பதைக் கிழக்குலக மக்கள் அறிந்துகொண்டார்கள்.

வெளின் கூறியதுபோல் அக்டோபர் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியானது, 'அடிமைப்படுத்தப்பட்ட சகல மக்களும், ஏகாதிபத்திய நுகர்த்தடியிலிருந்து தாமாசுவே விடுதலையடையும் சாத்தியத்தை அளிக்கக்கூடிய, முழுவித்தியாசமிக்க சர்வதேச உறவுகளை' ஸ்தாபித்தது.

சோவியத் ஆட்சியின் முதலாவது அயல் விவகாரக்

கொள்கை அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. வெளினது கைச்சாத்தைப் பெற்ற இந்த சமாதான ஆணை சோவியத்துக்களின் 2 வது ஆணைத்து ரஷ்ய — காங்கிரஸினால் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்த தஸ்தாவேஜுவில் சோவியத் அரசாங்கம் தேசிய விமோசனப் பிரச்சினை குறித்துத் தனது நிலையைத் தெளிவாக்கும் ஐயத்திற்கிடமின்றியும் உறுதிப்படுத்தியது. இந்த ஆணை, அந்நிய நிலங்கள் மீது உரிமை கோருவதையும், தமது சுதந்திரத்துக்காகப் போராடும் மக்கள் மீது அந்நிய மேலாதிக்கத்தையும் கடுமையாக எதிர்த்தது.

1917 டிசம்பர் 4-ந் திகதி வெளியிடப்பட்ட 'அல்லலுறும் ரஷ்ய, கிழக்குலக முஸ்லிம்கள் சகலருக்கும்' என்ற சோவியத் அரசாங்கத்தின் வேண்டுகோள் ஒரு நிலையாய முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இது சோவியத் அரசாங்கத்தின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் சாரத்தை ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் புரிந்துகொள்ள உதவியது. இது சோவியத் ரஷ்ய அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்குத் தெளிவான புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வடிவத்திலும் ஆசியாவின் அரசியல் பிரச்சினையின் மீதான சோவியத் அரசாங்கத்தின் நிலைக்கும் அடித்தளமிட்டது.

ஏகாதிபத்திய அடக்குமுறையின் கீழ் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த கிழக்குலகின் மக்களுக்கு சோவியத் அரசாங்கம் வருமாறு அறைகூவல் விடுத்தது: 'உங்கள் நாட்டை அவமதிப்பவர்களையும் அடிமைப்படுத்துபவர்களையும் தூக்கி எறியுங்கள். உங்கள் குடும்பங்களையும் வீடுகளையும் இனியும் அவர்கள் அவமதிக்க அனுமதிக்காதீர்கள்! உங்கள் நாட்டிற்கு நீங்களை எஜமானர்கள்! உங்களது சொந்த வழியில்

உங்கள் வாழ்க்கையை நீங்களே அமைத்துக் கொள்ளுங்கள்! அது உங்கள் உரிமை. உங்கள் எதிர்காலம் உங்கள் சொந்தக் கரங்களில் உள்ளது'

முடிவில் அந்த வேண்டுகோள் இவ்வாறமைந்திருந்தது: 'மதிப்புமிக்க ஜனநாயக சமாதானத்தை முன்னேக்கி நாம் உறுதியாக அணிவகுத்துச் செல்கிறோம்.

'அல்லலுறும் உலக மக்களது விமோசனம் நமது பதாகையில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது'

இவை வெறும் சாதாரண சொற்களல்ல. அவை நடைமுறையால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டவை.

தனது மோசமான பொருளாதார சிக்கல்களின் மத்தியிலும் — தன்னை உள்நாட்டு, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புரட்சியாளர்களிடமிருந்து தற்காத்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்த சோவியத் யூனியன், பிரிட்டன், இத்தான், பிரெஞ்சு, கிரேக்க ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்புக்குப் பலியான துருக்கி மக்களுக்கு உதவிக்கரம் நீட்டியது. 1921 மார்ச் 16-ம் திகதி கைச்சாத்தான சோவியத் — துருக்கி ஒப்பந்தமானது, சோவியத் ரஷ்யாவினது உழைக்கும் மக்களினதும் ஆசிய மக்களின் தேசிய விமோசன இயக்கத்தினதும் நலன்களின் ஐக்கியத்தை வலியுறுத்தியது. ஸாரிஸ்ட் ரஷ்யாவுக்கும் துருக்கிக்குமிடையிலிருந்த சகல கடப்பாடுகளிலிருந்தும் துருக்கியை விடுதலை செய்து சோவியத் அரசாங்கம் பிரகடனப்படுத்தியது. அது வழங்கிய பொருளாயத உதவியை தார்மீக, அரசியல் ஆதரவும் துருக்கி தனது சுதந்திரத்தை அடைவதற்குப் பிரதான பாத்திரத்தை வகித்

தன. சோவியத் நாடும் வெளிமும் வழங்கிய உதவி குறித்து துருக்கியின் ஜனாதிபதி கமால் அதாத்துருக் வருமாறு கூறினார்: 'வெளின் செய்ததைத் தொடர்ந்து செய்து வருவதைத் துருக்கி மறக்கவே மாட்டாது. சோவியத் யூனியனுடனான துருக்கியின் நட்புறவு நமது சுதந்திரத்தின் ஒரு திருப்பு முனையாகும் என்று நான் கருதுகிறேன்'

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியவாதிகளை எதிர்த்துத் தனது சுதந்திரத்துக்காக ஆப்கானிஸ்தான் போர் தொடுத்த இன்னல்மிக்க நிலையில் சோவியத் யூனியன் தனது நேசக்கரத்தை நீட்டியது. வெளிவர்களது முள்முயற்சியினால் 1921 பெப்ரவரி 8-ம் திகதி சோவியத் — ஆப்கான் உடன்படிக்கை கைச்சாத்தானது. ஆப்கானிஸ்தானின் மெய்யான சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கும் நோக்கமாகவே இந்த உடன்படிக்கை செய்யப்பட்டது. இதன் கீழ் சோவியத் யூனியன் நாணய, மற்றும் பொருளாயத உதவியை ஆப்கானிஸ்தானுக்கு வழங்கியது.

இதே காலகட்டத்தில் சோவியத் — ஈரானிய உடன்படிக்கை கைச்சாத்தானது. ஸாரிஸ்ட் அரசாங்கத்துக்கும், ரஷ்ய முதலாளிகளுக்கும் அக்டோபர் சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்கு முன்னர் பொந்தமாகவிருந்த ஈரானின் சொத்துக்களையும் உடமைகளையும் சோவியத் ரஷ்யா திருப்பி அளித்தது.

சோவியத் யூனியன் தனது தெற்கத்திய அயல் நாடுகளுடன் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைகளும், இளம் சோவியத் நாட்டின் இதர அயல் துறைக் கொள்கை நடவடிக்கைகளும் ஆசிய மக்களது வரலாற்றுப்

பிரசித்தி பெற்ற இயக்கத்தில் பிரதான பாத்திரத்தை வகித்தது.

ஏகாதிபத்திய விரோதப் போராட்டத்தில் காலனியாதிக்க அடிமை நாடுகளின் மக்களின் பரந்த பகுதிகள் தீவிரமாக ஈடுபட்டன. சீனாவிலும் தெற்காசிய உப கண்டத்திலும், இந்தோ சீன தீபகற்பத்திலும் நடைபெற்ற நிகழ்வுகள், மங்கோலியப் புரட்சி, அரபு கிழக்கின் நெருக்கடிகள் — இவை யாவும் கிழக்குலக மக்களது தேசிய விமோசனப் போராட்டம், உலக புரட்சிகரப் போக்கின் பிரதான காரணிகளில் ஒன்றாக மாறி வருவதன் சான்றாகவுள்ளன.

சோவியத் யூனியன் மேலும் மேலும் வலுப்பெற்று வருகிறது. லெனினது கருத்துக்களும் அக்டோபர் புரட்சியின் கருத்துக்களும் ஆசிய மக்களிடையே மேலும் பரவி வருகின்றன.

அக்டோபர் புரட்சி முடிவடைந்து பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் சோவியத் யூனியனுக்கு விஜயம் செய்த ரவீந்திரநாத் தாகூர், புரட்சி மக்களது சிந்தனையில் ஏற்படுத்திய செல்வாக்குக் குறித்துப் பின் வருமாறு எழுதினார்: 'இங்கு கூட புரட்சிகர வேண்டுகோள் உலகளாவியதுதான். இந்த நாட்

டின் மக்கள் மனிதகுலம் முழுமையினதும் நலன்கள் குறித்துச் சிந்திக்கின்றார்கள். உலக வரலாற்றின் மேடையில் இருந்த திரை இன்று மேலே போய் விட்டது..... முக்கியமானது என்னவெனில் அல்லல்படும் மனிதகுலம் இன்று முன்னரைக் கட்டிலும் உலக அரங்கில் வீழ்ந்த தோற்றத்தைப் பெற்றுள்ளது. கடந்த காலத்தில் அவர்கள் தனிமைப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் தமது உண்மையான ஆற்றலை அறியாதிருந்தார்கள். தங்கள் விதியென்று எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக் கொண்டார்கள்..... ஒருக்கப்பட்ட மனிதகுலம் இன்று எங்கும் எதிர்ப்புணர்வுடன் எழுந்து விட்டது'

இன்று வெட்கங்கெட்ட காலனியாதிக்க அமைப்புக்கு முடிவுகட்டப்பட்டு விட்டது. இளம் தேசிய நாடுகள், உலக அரசியலில் பிரதான சக்தியாக மாறியுள்ளன.

முன்னர் அடிமை நாடுகளின் மக்கள் முழு உலகினதும் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிப்பதில் பெரும்பங்கை வகிப்பர் என்ற லெனினது தீர்க்க தரிசனத்தை உலக உறவுகளிலான இன்றைய வளர்ச்சி முழுமையாக உறுதிப்படுத்துகிறது- ★

சிறிது பார்வைக் குறைவுள்ள கணவனொருவன் தன் மனைவியுடன் சித்திரக் கண்காட்சியொன்றைப் பார்வையிட்டுக் கொண்டிருந்தான். நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட 'பிறேம்' ஒன்றுக்குள்ளிருந்த படத்தை நேரில் நின்று பார்த்துவிட்டு அவன் ஓலமிட்டான்.

'ஐயேயே, அதுதான் நான் பார்த்த உருவப்படங்களிலெல்லாம் மிகவும் அசிங்கமானது என்பதில் சந்தேகமேயில்லை'

'வாருங்கள் பேரவோம்' என்று அவமானம் தாங்காது அவனது கையைப்பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு மனைவி சென்றாள்.

'அது ஒவியமல்ல, ஒரு நிலைக்கண்ணாடி'

மிறர்.

சமீரா

சிறைச்சாலை சிந்தனைகள்

பண்ணைத்துக் கவிரயர்

கட்டுப்பாடு
கஞ்சுகிறை வாசம்—
வேட்கையும் புரட்சியும்
வெஞ் சிறைக் குள்ளே—
கோரிக்கையற்று
கொளவும் படாததாய்

நீறு பூத்த
நெருப்பாய்க் கிடக்குது!

இரவின் முனகல்-
தனிமைக் குமுறல்.

சுவர்களின் வெளியே
சேய்மையில் எங்கோ
எதிரொலித்திடும்
மனிதர்களின் நாதம்;
கொந்தளித்திடும்
மனித ஓசைகள்-

மனதை உலுக்குது!
மனதை உலுக்குது!

சோர்ந்து மடியும்
நினைவுகள் — நெஞ்சில்
மீண்டும் மீண்டும்
உயிர்த் தெழுமின்றன-
சொல் ஒவ்வொன்றும்
செயல் ஒவ்வொன்றும்

மனதினில் அசை
மீட்டுகிறேன் யான்-

மூச்சடைத் திடும்
சந்துகள், பொந்துகள்
இருள் மண்டிக் கிடக்கும்
ஒழுங்கைகள், வழிகள்

எங்கணும் நெரிசல்!
மாணுட நெரிசல்!

தளர்ந்த பாதங்கள்
 தாளமிட்டு.....
 நடந்திடுமோசை-
 புருவங்கள் தோறும்
 போராட்டத் தழும்புகள்;
 நேற்றைய துயரம்
 நாளைய நம்பிக்கை
 பளிச்சிடும் பார்வை
 கலந்திடும் கண்கள்:
 வெடிப்புகள் கண்டு
 நடைகா தளர்ந்த
 கோடானு கோடி
 பாத அடிகள்—

முடிவற்ற கோடி
 மனித உயிர்கள்.

முகங்களற்ற
 அநாமதேயங்களாய்க்
 குமைந்து சோர்ந்த
 கோடி இதயங்கள்;
 அரசியல் பகடையாய்
 அலைக் கழிந்திட்ட
 அனந்த கோடி
 பட்டினி வயிறுகள்—

காலத்தின் எந்த
 சந்திப்பு முனையில்
 இவைகள் யாவும்
 கக்குமோ எரிமலை?

அடக்கப்பட்ட
 அபிலாஷைகள்
 மறுதலிப்புகள்
 ஏற்றத் தாழ்வுகள்

எல்லாம் எங்கே
 குமுறி வெடிக்குமோ?

ஆயினும் இந்த
 அபிலாஷைகள்
 இளமை ஆள்ளும்
 எழுச்சிகள் யாவும்
 மறுக்கப்பட்டு
 அடங்கியமுங்கி
 சுற்றிப் பிணைத்த
 சங்கிலி களுக்குள்

சோர்வுடன் செத்துத்
 துயிலுகின்றன!

நித்திரையில் நான்
 உசும்பிடும் வேளை

சல சல்த் திடும்
சங்கிவிச் சத்தம்
வாழ்வின் சிரிப்பை
வற்புறுத்தியே

நெஞ்சில் அலைகள்
பொங்கிடச் செய்யுது!

வறுமை யென்னும்
வெஞ்சிறை விட்டு
அவல வாழ்வின்
விலங்குக ளறுத்து
அன்னை பூமியை
விடுத்திடவே—

வேட்கை கொண்டேன்—
வெஞ்சினம் கொண்டேன்!

கொண்ட சபதம்
நிறைவேறு முன்னர்
கொடுஞ் சிறையில் — நான்
வீணில் மடிவனே?

மறைந்த தெலுங்காணக் கவிஞர் மஹாத்ம் முறியுத்தின் உடைய
கவிதையொன்றின் தழுவுல்.

ஒரு ரயில்

நடுச் சாமத்தின் நிசப்தத்தில்
புத்தகமும் கையுமாய்த்
தனிமையில் நான்
இருக்கையில்
தினமும்
இதே நேரம்
இந்த ரயில்
எங்கள் கிராமத்தின்
பூரண நிர்ச்சலனத்தைக்
கம்பீரமாகக் கிழித்துக்கொண்டு
பேரோசையிட்டு ஓடும்.
சிறிது சிறிதாய்

ஓசை தணிய
அமைதி மீண்டும்
சூழ்ந்து வரும்.

நெடுந்தொலை சென்று
கூவிடும் சத்தம்
காற்றிலே மயங்கித்
தேய்ந்து கேட்கும்.

இந்த ரயில்,
மனதையும் மெல்ல
வருடிச் செல்லுமே.

மாலை நித்தியானந்தன்

MR. MOON

காதுநாலல்

Alagu Subramaniam

மிஸ்டர் மூன்
தமிழ்நாடு வாரச்சரிநாளுடகதாந்தன்

‘உங்களுடைய வாடிக்கை யாளர்கள் எல்லோருடனும் இப்படித்தான் நடந்து கொள்வீர்களோ?’ என்று கேட்டாள்.

எனது பிடியை முற்றாகத் தளர்த்தி அவளை விடுவித்தேன். என்னை விழுங்கி விடுவதைப் போல் பார்த்தாள்.

‘நான் தேடிக்கொண்டிருக்கும். எனக்குப் பொருத்தமான நல்ல பெண் நீயாகத்தானிருக்கும்’ என்றேன்.

‘ஆம் நானொரு நல்ல பெண்தான்’ என்று சிரித்துக்கொண்டே கூறினாள்.

எனக்குப் பின்னாலிருந்த பெரிய கண்ணாடியை நோக்கித் திரும்பி எனது முகத்திற் படிந்திருந்த உதட்டுச் சாயத்தைக் கைக்குட்டையால் ஒற்றியெடுத்தேன். எனக்குப் பின்னால் நின்றுகொண்டு எனது செய்கைகளை வெகுளித்தனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். எனக்கு அவளை மிகவும் பிடித்திருந்தது. அருகே சென்று அவளை அணைத்தவாறு.

‘டெமிற்றியஸ் வந்துவிடுவார். அதற்குள் வெளியே போவதற்குத் தயாராயிரு என்றேன்.

‘யாரவர்?’

‘சிறிது நேரத்தில் வருவார் காட்டுகிறேன்.

சனிக்கிழமைதோறும் நான் செய்யவேண்டிய சில கடமைகளை அவசரமாகச் செய்து முடித்துப் புறப்படும்போது டெமிற்றியஸ் உள்ளே வந்தார். அவளுக்கு அவரை அறிமுகம் செய்தேன்.

‘டயானா இவர்தான் நண்பர் டெமிற்றியஸ்’

‘டயானா சோப்பர்’ என்று திருத்தினாள்.

‘நல்லது டயானா சோப்பர், இவர்தான் எனது நண்பர் டெமிற்றியஸ்’ என்று மீண்டுமொருமுறை கூறினேன். பின்னர் டெமிற்றியசை நோக்கித் திரும்பி.

‘திருவாளர் டெமிற்றியஸ் பப்படாபெளஸஸ் அவர்களே செல்வி டயானா சோப்பரைச் சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சியடையுங்கள்’

கள்' என்று நாடகப் பாணியில் கைகளையசைத்துக் கூறினேன்.

டெமிற்றியஸ் பணிவாகக் குனிந்து ஒரு குழந்தையைப் போலச் சிரித்தார். தனக்கு விருப்பமானவர்களைக் காணும் போது இப்படித்தான் நடந்து கொள்வார். நாங்கள் மூவரும் ஒன்றாக வெளியே சென்றோம். எனக்கும் டெமிற்றியசிற்குமிடையில் டயானா நடந்து வந்தாள். டெமிற்றியஸ் என்னை யும் அவளையும் மாறி மாறிப் பார்த்துப் புன்னகைத்தார். டெமிற்றியசும் நானும் சம உயரமுடையவர்கள். அவள் எங்கள் தோளளவு உயரமாக ஆனால் மிக அழகாகவிருந்தாள். அகன்ற தோள்களும் சிறுத்த இடையும் மீண்டும் அகன்ற கீழ்ப்பாகமும் கொண்டு அருமையான சிற்பம் போலக் காணப்பட்டாள். எடுப்பான மார்பகங்கள் கிறக்கமுட்டச் செய்தன.

'நாங்கள் எங்கே போகிறோம்?' டயானா கேட்டாள்.

'டயானாக் குட்டியே, நாங்கள் இந்திய உணவுச்சாலைக்குப் போகிறோம் ஆனால் அதற்கு முன் கொஞ்சம் மது அருந்துவோம்' என்றார் டெமிற்றியஸ்.

டெமிற்றியஸ் தனக்குப் பிடித்தமானவர்களுடன் விரைவில் ஒன்றிவிடுவார். அவர் 'குட்டி' என்று அழைத்ததால் டயானா கோபமுற்றிருப்பாளோ வென்று அறிய அவளை நோக்கினேன். அவள் அதுபற்றி அலட்டிக்கொள்ளவில்லை.

'நானும் டெமிற்றியசும் ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் இந்திய உணவுச்சாலைக்குச் செல்வோம். உங்களுக்கு இந்திய உணவு பிடிக்குமோ?' என்று அவளைக் கேட்டேன்.

'நான் ஆங்கிலேயரின் உணவை மட்டுந்தான் சாப்பிட்

டிருக்கிறேன் எனவே வேறெந்த உணவைப் பற்றியும் எனக்குத் தெரியாது' என்றார்.

'எளிமையானவளே, இந்திய உணவு மிக நன்றாயிருக்கும்' என்றார் டெமிற்றியஸ்.

நான் அவரிடமிருந்து அந்த வார்த்தையை எதிர்பார்த்தேன். 'எளிமையானவளே' என்ற அந்த வார்த்தையை இப்போது கூறிவிட்டார். டெமிற்றியசின் அகராதியில் அன்பையும், இரக்கத்தையும் குறிக்கும் வார்த்தை அது. விரைவில் மதுச்சாலையைச் சென்றடைந்தோம்.

'இந்த மதுச்சாலைக்கு நேடு திரேதான் இந்திய உணவுச்சாலை இருக்கிறது. அங்கிருந்து நாலு ரச் செய்யும் நறுமணம் காற்றில் மிதந்து வருவதை நீங்கள் நுகரமுடியும்' என்றேன்.

'ஆம், உண்மைதான். வாசனைத் திரவியங்களின் மணம் மூக்கைத் துளைக்கிறது' என்றார்.

'இந்திய வாசனைத் திரவியங்களின் சிறப்பிற்கு எல்லையில்லை' என்றார் டெமிற்றியஸ்.

மதுச்சாலைக்குள் நுழைந்த போது எனது ஆர்மேனிய நண்பரொருவர் எங்களை வரவேற்றார். கௌலாக்கியன் என்ற அந்த நண்பரை டயானாவுக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்தேன். டெமிற்றியசுக்கு அவரை ஏற்கனவே தெரியும்.

'நீங்கள் அன்று அறிமுகஞ் செய்துவைத்தவரின் நடத்தை படுமோசமானதாக இருக்கிறது, அவர் ஒரு நல்ல வாடிக்கையாளராக எனக்குத் தெரியவில்லை' என்று சிறிது வெறுப்புக் கலந்த குரலிற் கூறினார் கௌலாக்கியன். அவரும் ஒரு புத்தக வியாபாரிதான்.

'யாரவர்?' என்று கேட்டேன்.

'உங்களுடைய நண்பர். அந்தக் கொடிய ஓவியர். ஏதோ வொரு பெயர்..... ஆ! ஹரல்ட் மூன்'

டெமிற்றியஸ் கோபங் கொண்டு பொங்கியெழுந்தார்: 'எமது நண்பரைப்பற்றி எம்மிடமே கீழ்த்தரமாகப் பேச உமக்கு என்ன துணிவுவேண்டும்' என்றவாறே அவரை நெஞ்சிற் பிடித்துத் தள்ளினார்.

'இப்படியெல்லாம் செய்து என்னைப் பயமுறுத்த முடியாது' கௌலாக்கியன் தன்னைச் சம நிலைப் படுத்திக் கொண்டு சொன்னார்.

அவர்களிடையே டயாலா குறுக்கிட்டார். 'எனதன்பான சிறுவர்களே சண்டை போடாதீர்கள்'

'வாருங்கள் மது அருந்துவோம்' திடீரென மனம்மாறி கௌலாக்கியனை முதுகிற் தட்டி அழைத்தார் டெமிற்றியஸ். பின்னர் மது அருந்தும்போது தன்னுள் ஏதோ முணுமுணுத்தார்.

'என்ன அலட்டுகிறீர்கள்?' என்று கேட்டேன்.

'பொது இடங்களில் எனது நண்பர்களை அவமதிப்போரை எனக்குப் பிடிக்காது' என்றார்.

'வாயை மூடும், விசர்த்தனமாகக் கதைக்கவேண்டாம்' என்றார் கௌலாக்கியன்.

'ஆர்மேனிய நாயே நீ வாயை மூடா'

'ஊத்தைச் சைபீரியனே என்னடா உளறுகிறாய்?'

நான் இருவரையும் ஒரு வாறு சமாதானப்படுத்தினேன். டெமிற்றியஸ் நால்வரின் கிண்

ணங்களிலும் பியரை நிறைத்தார். நடுங்கிக் கொண்டிருந்த அலருடைய கையிலிருந்த போத்தில் கவிழ்ந்து நிலமெல்லாம் பியர் சிந்தியது.

'நல்ல பியரை நீங்கள் வீணாக்குகிறீர்கள்' என்றேன்.

'உண்மைதான்' என்றபடி போத்தலை நிமிர்த்தினார்.

'கௌலாக்கியன், நடந்ததை மறந்துவிடுங்கள். மது அருந்தி மகிழ்வோம்' என்று அவரைச் சரிசெய்தேன்.

நாங்கள் அமைதியாகவும், விரைவாகவும் குடித்தோம். கௌலாக்கியன் எழுந்து சென்று மேலும் மது வாங்கிவந்தார். சொக்கிளேற்றுப் பெட்டியைக் கண்டு மகிழும் குழந்தையொன்றைப்போல் அதனைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தார் டெமிற்றியஸ்.

'உங்களை இந்நிலையிற் காண மகிழ்ச்சியாகவிருக்கிறது' என்றேன்.

கண்ணாடிக் கிண்ணங்களை மேசையிற் பரப்பிவிட்டு அவற்றிற்கு மேலாக டெமிற்றியசும் கௌலாக்கியனும் கைகுலுக்கினார்கள். அவர்களுக்கு இடையே டயாலா மது அருந்திக்கொண்டிருந்தாள் அவளுடைய சிறிய விரல்களால் அந்தப் பெரிய கண்ணாடிக்கிண்ணத்தை உறுதியாகப் பற்ற முடியவில்லை. அந்தப் பெரிய கிண்ணம் அவளை இன்னும் சிறியவளாகக் காட்டிற்று.

டெமிற்றியஸ் இரண்டே மிடறுகளில் அவ்வளவையும் குடித்துவிட்டுக் கதிரையில் சாய்ந்து அமர்ந்தார். கண்களை மூடிக்கொண்டு இடதுகை முஷ்டிமேல் வலதுகை விரல்களைச் சொடுக்கிக் சத்தமெழுப்பிக் கொண்டு கனவுலகில் மிதந்தார். கௌலாக்கியன் ஆழ்ந்த துக்கத்

தில் மூழ்கியிருந்தார். போதை ஏற ஏற அவர் கவலைகள் மிகுந்தவராகக் காணப்பட்டார். அழுது வடியும் பெரிய கண்கள் அவருடைய தோற்றத்தை இன்னும் மோசமாக்கின. அவருடைய கண்களில் மரணத்தேவதை குடி கொண்டுள்ளதாக நண்பர்கள் குறிப்பிடுவார்கள். கௌலாக்கியன் எங்களைப் பார்த்துப் பத்தெரியப் புன்னகை ஒன்றை வீசினார். மிகவும் பரிதாபமாக இருந்தது. டெமிற்றியஸ் ஞானேதயம் பெற்றவர் போலத் திடீரென்று எழுந்தார்.

‘நீங்கள் சொன்னது மிகச் சரி. ஹரல்ட் மூன் வினோதப் பிராணிதான். யாருமே அதை மறுக்கமாட்டார்கள். நீங்கள் நண்பர்களிடையே சிண்டு முடி கிறீர்களென எண்ணித்தான் நான் கோபித்தேன். தப்பாக எண்ணாதீர்கள்’ என்று எழுந்து நின்று கூறிவிட்டு கதிரையில் பொத்தென்று அமர்ந்தார்.

‘நீங்கள் அப்படி நடந்து கொண்டது எனக்கு வியப்பாயிருந்தது. ஹரல்ட் மூன் ஒரு வினோத மனிதன் என்பதை மட்டுந்தான் சொல்லவந்தேன். நண்பர்களான உங்களிடையே எவ்விதச் சச்சரவையும் தோற்றுவிக்க நான் விரும்பவில்லை’ என்று விக்கி விக்கிச் சொன்னார் கௌலாக்கியன்.

‘நடந்ததை மறந்துவிடுங்கள். இதயபூர்வமாக நான் வருந்துகிறேன். அதுசரி ஹரல்ட் மூன் என்ன செய்தார்?’ என்று கேட்டார் டெமிற்றியஸ்.

கௌலாக்கியன் டயானாவைப் பார்த்து அசட்டுப் புன்னகையொன்றை வீசினார். அவள் என்னை நோக்கித் திரும்பிச் சொன்னாள்.

‘உங்கள் நண்பர்களெல்லாம் வினோதமானவர்களாக இருக்கி

றார்கள். இங்கிருப்பவர்களை மட்டும் நான் குறிப்பிடவில்லை. ஹரல்ட் மூனையும் சேர்த்துத் தான் சொல்கிறேன்’

‘அவர் ஒரு அருமையான மனிதர். பழகுவதற்கு மிகவும் இனியவர்தான் அவரிடம் எந்தவிதமான கோளாறுகளும் இல்லை’ என்றேன்.

‘பழகுவதற்கு இனிமையானவர், நல்லது. அவர் என்னிடம் எப்படி நடந்துகொண்டார் தெரியுமா? தனது ஓய்வங்கள் சிலவற்றை எனக்கு விற்கார். சில நாட்களின் பின் வந்து வோக்கர் என்ற தனது நண்பர் அவற்றைப் பார்க்க வேண்டுமென்றும் அடுத்தநாள் அவற்றைக் கொண்டுவந்து தந்துவிடுவதாகவும் சத்தியம் செய்தார். ஆனால் அவர் திரும்பி வரவேயில்லை. அந்த ஓய்வங்களை மீண்டும் யாருக்கோ விற்றுவிட்டதாக அறிந்தேன்’ என்றார் கௌலாக்கியன்.

‘என்ன ஒரு படத்தை இரு வருக்கு இரண்டுதடவை விற்குரா?’ டயானா கேட்டாள்.

‘ஆம்’

‘இருக்கலாம், இரண்டாவது தடவையும் அவர் அந்த ஓய்வங்களை விற்குக்கக் கூடும். அவருக்குப் பணம் தேவைப்பட்டிருக்கும் அதற்காக விற்கிறுப்பார். அவருடைய ஏழ்மைமையைப் பற்றி நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள். பணமுடையால் அவர் அடிக்கடி அவதியுறுவார். உணவிற்கே காசில்வாது எத்தனையோ நாட்கள் பட்டினி கிடந்திருக்கிறார். அவரும் சாப்பிடத்தானே வேண்டும். ஹரல்ட் மூன் ஒரு மேதைதான். ஆனால் சாதாரண மக்களுக்குரிய பசி அவருக்கும் இருக்கத்தானே செய்கின்றது. தனக்கென நிரந்தர வருமானத் தரக்கூடிய இட்டமொன்றை

அவர் வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எப்படியோ அந்த வறிய கலைஞனின் செய்கைகளை நாங்கள் மன்வித்தேயாக வேண்டும். ஹரல்ட்மூன் நீண்டகாலம் வாழ வேண்டும். அந்த மேதையை வாழவைப்பது எங்களுடைய தலையாய கடமை' என்று உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் கூறிய டெய்ற்றியஸ் கௌலாக்கியனை நோக்கி,

'ஹரல்ட்மூன் மிகுந்த இரக்க குணம் வாய்ந்தவரென்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? தன்னிடமிருக்கும் கடைசிப் பெண்ணியைக்கூட அவர் இன்னொருவருக்காகவே செலவிடுவார். பின்னர் என்னை நோக்கி திரும்பி மிக்க உறுதியுடன்'

'ஹரி, நான் சொல்வது சரிதானே?' என்று கேட்டார்.

'மிகச்சரி' என்று கூறிவிட்டு டயானாவை நோக்கி 'ஒருநாள் ஹரல்ட்மூன் எனது கடைக்கு வந்தார். ஒரு புத்தகத்தை இரவல் தரும்படி கேட்டார். பின்னர் தானே அலுமாரியிலிருந்து ஒரு நாவலை எடுத்துத் தான் வாசிக்கப்போவதாகச் சொன்னார். புத்தகத்தை அசுத்தப் படுத்தாமல் கொண்டு வந்து தரும்படி கூறினேன். அவர் ஒப்புக்கொண்டு புத்தகத்தை எடுத்துச் சென்றார். இன்னொரு புத்தகக் கடைக்குச் சென்று அந்நாவலை விற்றுவிட்டு அந்தப் பணத்தில் எனக்கு ஒரு சிறிய மணிக்கின் கருட்டுப் பெட்டி வாங்கித்தந்தார். அவருடைய செய்கையை உடனே நான் புரிந்துகொண்டேன். ஆனால் அதுபற்றிக் கேட்கவில்லை. பின்னர் அடுத்தநாள் அந்தப் புத்தகக் கடை முகாமையாளரிடம் சென்று எனது ஊகத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டேன்'

'அந்தப் பணத்தில் உங்களுக்கும் கருட்டு வாங்கித்தந்தாரே அதனைத்தான் இரக்க குணமென்கிறேன்' என்று கதிரையிலிருந்து துள்ளியெழுந்து சத்தமிட்டுக் கூறினார் டெய்ற்றியஸ். அவருடைய இச்செய்கை மூட்டிவிட்ட சிரிப்பை டயானாவால் அடக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. குபீரென்று சிரித்தாள். அவளுடைய உடையெல்லாம் வாயிலிருந்த பியர் சிதறியது.

'பியர் உடையைக் கறைப்படுத்தாது நீங்கள் ஹரல்ட்மூனைப்பற்றி இன்னும் சொல்லங்கள் ஹரி' என்றார் டெய்ற்றியஸ்;

'இன்னும் பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன ஒருநாள் ஹரல்ட்மூன் எனது கடைக்கு வந்து தனது லைட்டரை அரைக்கிற வுண் காசுக்கு என்னிடம் விற்றார். பின்னர் என்னையும் மதுச் சாலைக்கு அழைத்துச் சென்று அந்தப் பணத்திலேயே எனக்கும் மது வாங்கித்தந்தார். பணத்தைச் செலவு செய்வது பற்றி அவர் சிந்திப்பதேயில்லை' என்றேன்.

'நான் சொன்னது சரிதானே?' என்று கௌலாக்கியனைப் பார்த்துக் கேட்டார் டெய்ற்றியஸ். பின்னர் மேசைக்குச் சென்று இன்னும் மது வாங்கிவந்து வைத்துவிட்டு எதிரே யுள்ள உணவுச் சாலைக்குச் சென்று நால்வருக்காக உணவு தயார்செய்து வைக்குமாறு கூறிவிட்டு வந்தார். இந்திய உணவு வகைகளில் அவர் நிபுணத்துவம் பெற்றிருந்தார். உறைப்பான இந்திய உணுகாயென்றால் அவருக்கு உயிர். நான் அவருடன் உணவுண்ணச் செல்லும்போதெல்லாம் உணவுவகைகளைத் தேர்ந்தெடுக்க அவரையே விட்டுவிடுவேன். மிகுந்த கவ

னத்துடன் அவர் தனது கடமையை நிறைவேற்றுவார். பிரதான உணவுகளுடன் சேர்க்கக்கூடிய வாசனைத்திரவியங்களைத் தானே சென்று எடுத்துவந்து அளவாகச் சேர்த்துவிடுவார். அது உணவிற்கு அபரிமிதமான சுவையையூட்டும்.

டெமிற்றியஸ் திரும்பிவந்ததும் டயானா எழுந்தாள். 'நாங்கள் சாப்பிடச் செல்வோமா?'

'கொஞ்சம்பொறு டயானாக்குட்டியே. இன்னும் கொஞ்சம் மது அருந்திவிட்டுச் செல்வோம்' என்றபடி அவளுடைய முதுகிற் தட்டினார்.

டயானா தலையைப் பின்னாற் சாய்த்துக்கொண்டு சிரித்தாள். கௌலாக்கியன் துக்கத்துடன் கண்களைச் சுழற்றினார். மதுச் சாலை மூடும்வரை குடித்தோம். கடைச் சொந்தக்காரன் கடையை மூடுவதற்கு ஆயத்தம் செய்தபோது நாங்கள் நால்வர் மட்டுமே அங்கிருந்தோம். எங்கள் கிண்ணங்கள் மீண்டும் நிரம்பின.

'விரைவாகக் குடியுங்கள் இன்னொருமுறை வாங்கிவருகிறேன்' என்றார் டெமிற்றியஸ்.

'இனியும் உங்களுக்கு மது பரிமாறுவார்களென நான் நினைக்கவில்லை' என்றேன்.

'இதோ நான் கொண்டு வருகிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு கண்ணாடிக் கிண்ணங்களை அகலிக் கொண்டு மேசைக்குச் சென்றார்.

'நேரம் போய்விட்டது' என்றார் மதுச்சாலை உரிமையாளர்.

'நேரத்தைப் போக்குவதற்குத்தான் மது வேண்டும்' என்று சிரித்துக்கொண்டே கூறினார் டெமிற்றியஸ்.

மதுச்சாலை உரிமையாளர் கிரித்தார். 'நல்லது திருவாளர்

டெமிற்றியஸ் அவர்களே. உங்களுக்கு மது வழங்குகின்றேன் ஆனால் நீங்களும் உங்கள் நண்பர்களும் விரைவிற குடித்து விட்டு விட்டுவிடத்தைவிட்டு அகல வேண்டும். நேரம் கடந்தபின் உங்களை யாராவது பார்த்தால் தொல்லை எனக்குத்தான். எனது மதுவிநியோக உத்தரவுப் பத்திரத்தை ரத்துச்செய்து விடுவார்கள்' என்றார்.

குமுந்தையொன்று விளையாட்டுப் பொருட்களை அள்ளுவது போன்ற ஆர்வத்துடன் மதுக்கிண்ணங்களை எடுத்துக் கொண்டு வந்தார். நாங்கள் மூவரும் எழுந்து நின்று குடல் நேராகவிருக்கும் நிலையில் பியரைத் தொண்டைச் சூழிக்குட செலுத்தினோம். டயானா கதிரையில் அமர்ந்திருந்தாள். அவள் பேற்கொண்டு குடிக்கவில்லை. அவளுடைய கிண்ணத்தை மற்ற இருவரும் ஆளுக்குப் பாதியாகப் பகிர்ந்து கொண்டார்கள்.

நாங்கள் விரைவில் வெளியேறினோம். அந்த ஆர்மேனியன் எங்களுடன் உணவருந்த வரவில்லை. ஏதோவொரு கிரேக்க உணவுச்சாலைக்குச் செல்வதாகக் கூறினார்.

'பியருக்கு மேல் கறிசாப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். அது வன்றே உணவு' என்றார் டெமிற்றியஸ்.

'அது சரிதான் ஆனால் சோரோ கறியோ சாப்பிட இங்கு இடமில்லையே' என்று கூறிக்கொண்டு கவலையுடன் வயிற்றைத் தடவினார். அந்நிலையில் அவரைப் பார்க்கப் பரிதாபமாகவிருந்தது.

'நண்பரே அடுத்தவாரம் உங்களைச் சந்திக்கிறோம்' என்று கூறி அவருக்கு விடையளித்தார் டெமிற்றியஸ்.

'மணமே சுவையாகவிருக்கிறதே' என்று கூறிக்கொண்டே உணவுச்சாலையுள் துழைந்தாள் டயானா.

'உணவு மிகமிகச் சுவையாகவிருக்கும்' என்றபடியே எங்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டிருந்த மேசையைக் காட்டினார் டெமிற்றியஸ்.

மேசையில் உணவு தயாராயிருந்தது. பரிசாரகன் மூன்று கோப்பைகளை எடுத்துவந்தான். அதனை மேசையில் வைக்குமுன் சிறு துவாலையினால் அழுத்தித் துடைத்தான், அந்த வெண்ணிறக் கோப்பைகள் குடாக இருந்தன.

'இவற்றை இப்போதொடாதீர்கள் சிறிது ஆறட்டும்' என்றான்.

'கறிவகைகள் இன்னும் குடாகவிருக்குமே' என்று கேட்டார் டெமிற்றியஸ்.

'நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. கோப்பைகளை வெந்நீரில் அலசினைன் அதனால் அவை குடாயிருக்கும். கறிகள் குடாக இருக்கமாட்டா. பதிலாகசுவையில் உறைப்பு மிகுந்து காணப்படும். அதாவது மிளகாய் சிறிது கூடுதலாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும்' என்றார் பரிசாரகன்.

'ஆஹா! அப்படியானால் கறிகள் மிக நன்றாயிருக்கும்' என்றார் டெமிற்றியஸ்.

'நீங்கள் சிறிது நேரத்துக்கு முன்பு வருவீர்களென எதிர்பார்த்தேன். அதனாற்றான் மதுச் சாலை முடுமுன்னரே உங்கள் உணவுகளை மேசையில் வைத்தேன். இப்போ அவையெல்லாம் ஆறிப்போயிருக்கும். கறியைச் குடாகவும், உறைப்பாகவும் சாப்பிடவேண்டும். அப்போதான் அதன் உண்மையான

சுவை தெரியும்' என்றான் பரிசாரகன்.

'உனது கூற்று எனக்கு உடன்பாடானதல்ல, சிலபோது கறி ஆறத்தான் வேண்டும். வாசனைத் திரவியங்கள் கறியில் செறிந்து பரவுவதற்குச் சிறிது நேரம் எடுக்கும் இந்தியக் குடியானவர்கள் கறியை அடுத்த நாட்தான் சுவைத்துச் சாப்பிடுவார்கள். அவர்கள் பழஞ்சோற்றையும், பழங்கறியையும் கலந்து திரட்டிச் சிறுசிறு பந்துக்களாக்கி உள்ளங்கையில் வைத்திருந்து சாப்பிடுவார்கள். ஆஹா, அதன் சுவை அற்புதமானது' என்றார் டெமிற்றியஸ்.

'திருவாளர் டெமிற்றியஸ் அவர்களை அருமையான கதையொன்றை எங்கே கேட்டீர்கள். சிலபோது உங்கள் நண்பர் நாவலாசிரியர் மோகன் உங்களுக்குச் சொல்லியிருக்கலாம். எழுத்தாளர்கள் எப்படியானவர்களென்று உங்களுக்குத் தெரியுந்தானே. எதையும் மிகைப்படுத்திப் பார்ப்பவர்கள். எப்படியோ திருவாளர் டெமிற்றியஸ் பப்பாபெளஸ் அவர்களே நான் இந்தியக் குடியானவனல்ல. நானொரு அரை பாரிஸ்டர்' என்றான் பரிசாரகன்.

கோப்பை துடைக்கும் துவாலையைக் கையிற் போட்டுக் கொண்டு மரத்தடுப்பாலான சிறு அறையொன்றில் நுழைந்தான். அவன் டெமிற்றியசுடன் நடராத்திய உரையாடலைக் கேட்டு டயானா சிறிது அசந்து விட்டாள். டெமிற்றியஸ் அவளுக்கு நிலமையை விளக்கினார்.

'நீங்கள் நினைப்பதுபோல் அவர் ஒரு நிரந்தரப் பரிசாரகனல்ல' சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவர் ஒரு மாணவனாகத் தான் இங்கு வந்தார். ஆரம்ப காலத்தில் நன்கு படித்து பரீட்

சையில் திறமையாகச் சித்தியடைந்தார். இடையில் ஏதோ நடந்துவிட்டது. தனது படிப்பைப் பாதியிலே நிறுத்திவிட்டு வேறு துறைகளில் கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்துவிட்டார். படிக்கும்போது அவருக்கு வரவேண்டிய பணம் தடைப்பட்டிருக்கலாம். எனவேதான் அவரை இங்கு காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவர் சட்டக்கல்லூரி முதலாம் பகுதியிற் திறமைச் சித்தி பெற்றவர், நன்கு படித்தவர். அதனாற்போது தன்மையே அவர் கேலி செய்து கொண்டு அரை பாரிஸ்டர் என்றார்.

'அவருடைய பேச்சிலிருந்து அவர் படித்தவரென்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது' என்றான் டயானா.

தாழ்ந்த குரலில் இவைகளை அந்தப் பரிசாரகன் கேட்டிருக்க மாட்டாரென்று டெமிற்றியஸ் எண்ணினார். ஆனால் அதனை உறுதியாகக் கூறமுடியாது. சில போது அவருக்குக் கேட்டுமிருக்கலாம் புதிய வாடிக்கையாளர்கள் வந்தபோது அவர்களைக் கவனிக்கச் சென்றவர் இவர்களை நோக்கிப் பணிவாகக் குனிந்தார் அவர்களுக்கு உணவு பரிமாறியபோது அவருடைய ஒவ்வொரு அசைவுகளையும் டயானா உன்னிப்பாக அவதானித்தாள்.

'உங்களுக்கு வேறு என்ன வேண்டும்?' என்று முரட்டுத்

தனமாக அவர் அவர்களைக் கேட்டார்.

'அவர் தயவுசெய்து, நன்றி போன்ற பணிவான சொற்களை ஒருபோதும் கையாளமாட்டார் இல்லையா?' என்று டயானா டெமிற்றியசைக் கேட்டாள்.

'ஷ்... ஷ்... ஷ்...' பலமாகப் பேசாதேயென்று டெமிற்றியசும், நானும் ஒன்றாக அவளை எச்சரித்தோம். பின்னர் நான் டயானாவின் காதலுக்கு குனிந்து 'அவர் அந்த வார்த்தைகளைக் கையாளமாட்டார், பதிலாக வாடிக்கையாளர்கள் 'தயவு செய்து, நன்றி' போன்ற வார்த்தைகளால் அவரை உபசரிப்பார்கள்' என்று மெதுவாகக் கூறினேன்.

'ஓ! அப்படியா?' என்று வியப்புற்றுள் டயானா. காதல வோடிய அவளுடைய கண்கள் அலைபாய்ந்தன. பரிசாரகன் பொறுமையற்றுத் திரும்பும் போதுதான் என்னென்ன வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அவர்களுக்கு முதுகு காட்டிய படி நின்றுகொண்டு அவற்றைக் குறித்துக்கொண்டார்.

'இப்படி நடந்து கொள்வ தன்மூலம் அவர் தனது வாடிக்கையாளர்களை இழக்கப் போகிறார்' என்றான் டயானா.

'ஷ்... ஷ்...' என்று அவளை அடக்கினார் டெமிற்றியஸ்.

(தொடரும்)

பகுத்தித்துறை ௮௫, தங்கிந்தை, களனி, சீகிரியா, இசுருமுனி, இலக்சபான, மகாவலி, தியாலுமை, நமுனுசுவம், வளவை, உறுவன்வளி, சமனலை, பாணிக்கம் — கொழும்புக்கும் காங்கே சந்துறைக்கும் தற்போது ஓடும் டிசல் ரெயில் எஞ்சின்களுடைய பெயர்களே மேலே சொல்லப்பட்டவை.

தகவல்: திலீபன்

முற்போக்கு அரசியலில்

ஒரு

முன்னணித் தலைவர்!

பெசில் பெரேரா

டாக்டர் விக்கிரமசிங்ஹா 1933-ல் ஈழத்தின் முதலாவது ராஜ்ய சபைக்கு (ஸ்டேட் கவுன்சில்) மொரவக தொகுதியின் பிரதிநிதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு தேசிய தலைவர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்த காலகட்டத்தில் திருமதி சிறிமா பண்டாரநாயக்கா சென் பிறிஜட்ஸ் கொன்வெண்டில் பயின்று கொண்டிருந்த 15 வயது மாணவி. பீட்டர் கெனமன் ஜூனியர் சேம்பிரிட்ஜ் க்காக ரோயல் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த 13 வயது சிறுவன், ஸராஸ்ஸி தீவசரட்டு தாதியின் கரங்களிற் தவழ்ந்துகொண்டிருந்த குழந்தை! அதுமட்டுமல்ல இன்றைய தேசிய அரசுப் பேரவைப் பிரதிநிதிகளிற் பாதிப் பேர் அந்நேரம் வாக்குரிமைக்கான 21 வயதை அடைந்திருக்கவில்லை. ஐந்து பேர் பத்து வயதிற்குட்பட்டவர்கள், ஒருவர் பிறந்தே இருக்கவில்லை.

ராஜ்ய சபைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட முதலாவது சோஷலிஸ வாதியான டாக்டர் விக்கிரமசிங்ஹா, அவ்வரையும் சபையில் பூர்ஷுவா மற்றும் நிலப்பிரபுத்துவ குடும்பங்களின் ஏகபோகத்திற்கு முற்றுப்புள்ளியிட்டார். ஈழத்தின் சர்த்திரத்திலேயே முதற் தடவைடாக

தாழ்ந்த, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரல் இம் மண்ணின் அரசியல் சபையில் ஒலித்தது. அது பின் நிகழும் சம்பவங்களுக்குக் கட்டியங் கூறிற்று.

ஐந்தாண்டுகளின் பின்னர் 1936-ல் ராஜ்ய சபைக்கு இரு சோஷலிஸவாதிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். பதினொரு ஆண்டுகளின் பின்னர் 1947-ல் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் அக்காலத்திலிருந்து வங்கா சமசமாஜக் கட்சி, போஸ்ஷ்விக் லெனினிய கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகிய மூன்று இடதுசாரிக் கட்சிகளின்ருந்தும் இருபதுக்கும் குறையாதவர்கள் இலங்கையின் முதலாவது நாடாளுமன்றத்திற்கு வெற்றியீட்டினர். இவ்வாறுதான் 1970-ல் சிறப்புமிக்க வெற்றியீட்டப்பட்டு முதற் தடவை யாக அமைச்சரவையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும், ல. ச. ச. கட்சிக்கும் இடங்கள் கிட்டும்வரை மக்கள் சக்தி திரட்டப்பட்டது.

முதலாவது ராஜ்ய சபையின் எதிர்க்கட்சியில் தனிமனித ராக விற்றிருந்த டாக்டர் எஸ். ஏ. க்குப் பல 'பட்டப் பெயர்கள்' குட்டப்பட்டன 'ரஷ்ய ஊது குழல்', 'மாஸ்கோ வின் ஏஜென்ட்', 'மொரவக்க ஓட்டுண்ணி' என்பன அவற்றிற்

சில அந்நிய ஏகாதிபத்திய கையாட்களின் கெடுபிடிக்குக் குப் பழக்கப்பட்ட அவருக்கு அஃதொன்றும் புதுமையாயிருக்கவில்லை. இந்தப்பட்டப் பெயர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் ல. ச. ச. க. 1935 டிசம்பரில் மருதாண புனித லோறன்ஸ் கல்லூரியில் ஏற்பாடு செய்த முதலாவது பொதுக் கூட்டத்தில் ல. ச. ச. க. தலைவராயிருந்த டாக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா 'அவர்களின் (சர். பாரொன் ஐயதிலக, டி. எஸ். சேனாயக்க) சுய திருப்தியின் தடித்த தோல்களைக் குத்திக் கிழிக்கவல்ல ஈட்டியை முதலிற் கண்டுபிடித்தவர் சோஷலிசவாதியான டாக்டர் விக்கிரம சிங்காதான்' எனப் பேசினார்.

முதலாவது ராஜ்ய சபையில் டாக்டர் எஸ். ஏ. ன் பேச்சைப்பற்றியதோர் அருமையான விமர்சனம் காலஞ்சென்ற எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயகாவிலால் கூறப்பட்டது. அவர் தெற்கிலிருந்து வந்த டாக்டரைப் பற்றி (எஸ். ஏ.) சபையில் பேசும்போது 1-1-1935-ல் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

'மதிப்பிற்குரிய எனது நண்பரான மொரவக்க தொகுதி பிரதிநிதியின் பேச்சைக் கேட்கும் யாரும் இவரின் தலைக்குள் ஒரு வண்டு அல்லது பல வண்டுகள் புகுந்துள்ளதோ என ஐயறலாம். அவரைப் பற்றிச் சிறிது ஆழமாக அறிந்துள்ள எமக்கு அவர் ஒரு பொன் உள்ளம் படைத்தவரென்பது தெரியும். அவர் இங்கு சமர்ப்பித்துள்ள விபரங்களினின்றும் கொடிய மலேரியாவுக்கெதிராக அவராற்றியுள்ள பணிகளுக்காக நான் தனிப்பட்ட முறையில் அவரைப் பாராட்டுகிறேன்;

நாங்கள் அதை மிகவும் பாராட்டுகிறோம் ஆனால் அவர் 'சார்ள்ஸ் மன்னரின் தலை' வாங்கிக் பெற்றவராயிருக்கிறார் ஒவ்வொரு தடவையும் பிரச்சினைபின் சமூகப் பார்வை எனச் சொல்லப்படுவதை மிகச் சரியாகவே வெளியிடுகிறார். குடியேற்றக் கட்டுப்பாடு, மலேரியாக் கட்டுப்பாடு, வரவு செலவுத் திட்டக் கட்டுப்பாடு என்று எதுவாயிருந்தாலும் இந்தச் சமூகப் பிரச்சினையை முன்னால் கொண்டோடி வந்து நிலைநிறுத்துபவர் அவரே—

'ரோம் நகரில் மதிப்புள்ள ஒருவரிருந்தார். அவர் தமது ஒவ்வொரு பேச்சிலும் 'கார்தேஜ் அழிக்கப்பட வேண்டும்'— 'கார்தேஜ் அழிக்கப்பட வேண்டும்' எனக் கூறிவந்தார். சற்றில் அவ்விலாஷை நிறைவேறிகார்தேஜ் அழிக்கப்பட்டது எனவே மதிப்புரிக்க மொரவக்க பிரதிநிதி மீண்டும் மீண்டும் சமூக மாற்றம்பற்றி வலியுறுத்துவரானால் அவருள்ளத்திலுள்ள அந்த அடிலாஷைகளெல்லாம் ஒருநினைம் நிறைவேறலாம் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை'

இதுவேதான் கடந்த 40 ஆண்டுகளில் நடந்தேறியுள்ளது. இன்று நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள அடிப்படைச் சம்பளம் தொழிலாளர் தட்ட சடு, மருத்துவ உதவிகள், சிறுவர் தொழில் ஒழிப்பு என்பனவற்றிற்காக வெல்லாம் முதன் முதல் முதலாவது ராஜ்ய சபையில் போராட்டம் நடத்தியவர் டாக்டர் எஸ். ஏ. ஆம்! 'கார்தேஜ்' அழிக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் கூடிக் குலவும் ஐயதிலக்க—செனநாயக்கா கொள்கையையும், முதலாளித்துவ—

பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பைக் கட்டிக்காக்கும் அவர்களின் செயல்களையும் டாக்டர் எஸ். ஏ. இடைவிடாமல் தோலுரித்துக் காட்டியதால் அவர் பட்டப் பெயர்களை மட்டுமல்ல அனைவினதும் விரோதத்தையும் தேடிக்கொண்டார். எனவே அவர்கள் எல்லோருமே ஒன்றிணைந்து பெரும் பிரயத்தனப்பட்டு 1936 பொதுத் தேர்தலில் அவரைத் தோற்கடித்தார்கள். அவர்களின் இந்த வன்கரம் 1947வரை இருந்ததெனலாம். ஏனெனில் திரு. டி. எஸ். சேன நாயக்காவின் பிடிவாதத்தால் இலங்கையின் முதலாவது நாடாளுமன்றத்தினின்றும் டாக்டர் விக்கிரமசிங்காவை தடைய வதற்காகப் புதிய சோல்பரி சட்டத்தில் (பகுதி 13 (3) F) ஒரு விசேட ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டது.

எவ்வாறாயினும் 1947 முற்கூறில் நடந்ததோர் இடைத்தேர்தலில் 23,000 மேலதிக வாக்குகளைப் பெற்ற டாக்டர் எஸ். ஏ. இரண்டாவது ராஜ்ய சபையிலும் வீற்றிருந்தார். எனினும் சில மாதங்களே அவரால் பணிபுரியக்கூடியதாயிற்று. அது, யூ.என்.பி. பெரும் எக்கானத்துடன் சோல்பரி சட்டத்தைக் காத்துநின்ற காலகட்டமாகும். எனவே சபையில் அவர்களின் முன்னால் டாக்டர் எஸ். ஏ. ஒரு பிரேரணையை முன்வைத்தார் — அது, இத்தேசத்திலிருந்து பிரிட்டிஷ் ஆயுதப்படைகளை அப்புறப்படுத்தவேண்டும் என்றும், எமக்கான தோர் சொந்த அரசியல் சட்டத்தை யாத்துக் கொள்வதற்காக ஒரு சட்ட நிர்ணயசபை தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், பிரிட்டனுடனான எமது உறவுகளைப் பற்றியும் தீர்மானி

க்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்திற்று.

1956-லிருந்து கடந்த 20 ஆண்டுகளாக அதரஸ்ஸ பிரதிநிதியாக அவர் எல்லாத் தேர்தல்களிலும் வெற்றிவாகை சூடிவருகிறார். நாடாளுமன்றத்தில் பலரும் நேசிக்கும் சிறந்ததோர் தலைவரும், நல்லதோர் பேச்சாளருமாவார் அவர். விவசாயம், பாசனம், நில அரிப்பு, காடுகளைப் புதிதாக வளர்த்தல் என்பனபற்றியெல்லாம் அதிகாரபூர்வமாகப் பேசுவல்லவர் அவரே. இவற்றிற்கான 'அதாரிடி' அவர்தான் என்பதுடன் விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் பிரச்சனைகளையும், தேசத்தின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திட்டங்களையும் பற்றியெல்லாம் பேசுவதில் அவருக்கு நிகர் அவரே எனலாம்.

பேச்சாளர் என்ற ரீதியில் நாடாளுமன்றத்தின் தூண்களாகத் திகழ்ந்த இடதுசாரித் தலைவர்களான பிபிக்குணவர்தனு, ரொபர்ட் குணவர்தனு, கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா, பீட்டர் கெனமன் போன்றோரின் கனல் சிதறும் பொறி தெறிக்கும், குரூவளி முழங்கும் தன்மை இவரிடமில்லை. இவர் தாமெடுத்துக்கொண்ட பொருளை அறிவுபூர்வமாக, அமைதியாக அணுகக்கூடியவர். எனினும் தமது குறிப்புக்களைத் திரட்டி, கூர்மையாகத் தமது வாதத்தை முன்வைக்கத் தவறிவிடுவதன் காரணம் இவரின் பேச்சு மிக நீண்டு, சுற்றிவளைந்து அமைவதேயாகும். எப்படியாயினும் நாடாளுமன்றத்தின் இருதரப்பினரும் இவரின் பேச்சுக்களை மிகுந்த மரியாதையுடனும், அவதானத்துடனும் செவிமடுப்பர். ஏனெனில் அவற்றில் நிறைய ஆதாரங்களும், நாட்

டின் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கான சிறந்த வழிவகைகளும் மண்டிக்கிடக்கும் அவை இன்று புறக்கணிக்கப்பட்டாலும் நாளை நிச்சயம் நிறைவேற்றப்படும்.

இந்த நல்ல டாக்டருக்கு எந்த நெருக்கடியான — பிரச்சனைக்குரிய அசம்பாவிதமான விவாதங்களிலும் மிக நாகுக்காக பழத்தில் ஊசி ஏற்றுவது கைவந்த கையாகும். பாடசாலைகளை அரசாங்கம் கையேற்பதற்கான விவாதத்தின்போது மகாவலிகங்கை திசைதிருப்புத்திட்டத்தைப் பற்றி இவர் எப்படிக்குறிப்பிட்டார் என இதோ பாருங்கள்: முதலாவதாக, அந்த முற்போக்கான 'பள்ளிக்கூட தேசியமய மசோதாவை' எதிர்த்ததற்காகத் தமிழரசுவாதிகளுக்குச் சாட்டையடி கொடுத்தார். அடுத்து எல்லா முற்போக்குத் திட்டங்களையுமே எதிர்க்கின்ற தமிழரசுவாதிகள் படுபிற்போக்குவாதிகள் என்றார். தொடர்ந்து, அவர்கள் எதிர்த்த முற்போக்கான அம்சங்களுள் மகாவலிகங்கையை வடக்கிற்கே திசைதிருப்புகின்ற சோவியத் நிபுணர்களால் நிறுவப்பட்ட திட்டமும் ஒன்றாகும் என்றார். அதன்பின் சபாநாயகர் கேட்டுக்கொண்ட தற்கிணங்க மகாவலி திசைதிருப்பும் திட்டத்தின் சில புள்ளி விபரங்களையும் தந்தார்.

அவருக்குள்ள எத்தனையோ பணிகளுக்கு மத்தியில் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் என்ற ரீதியில் தேசத்தின் மூல முடுக்குகளிலெல்லாம் பிரசித்தமானவர். நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதி என்ற விதத்தில் அவர் மிக அக்கறையுடன் செயல்படுபவராவார். கசயீன முற்றிருந்தாலோ அன்றி அவர் நாடாளுமன்ற அமர்வுகளுக்குப் போகாமல் விடுவதென்பது மிக

மிக அபூர்வமே. பிரசன்னமா இலும் ஏனைய மிகப்பலர் செய்வதைப்போல நேரத்தைப் போக்குவதற்காக ஒரு புத்தகத்தையோ, சஞ்சிகையையே படித்துக் கொண்டிருக்காட்டார். மாறாக விவாதங்களை சிரத்தையுடன் செவிமடுப்பார், அப்போதல்லவா எம் எதிரிகளுக்குச் சாட்டையடி கொடுத்து விழுத்தலாம்!

ஒருதடவை 1964-ல் திருமதி பண்டாரநாயக்கா அரசாங்க காலத்தில் விவசாய காணிச் சட்டத்தின் மீதான ஒரு திருத்த மசோதா விவாதத்தின்போது யூ. என். பி. தலைவரான திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன குட்டை குழப்பு வதற்காக, எல்லா வயற்காணிகளும் விளைவிப்போருக்கே கையளிக்கப்பட வேண்டும் என்றார். டாக்டர் விக்கிரமசிங்க குறுக்கிட்டு யூ. என். பியும் அதே திட்டத்தைச் செயற்படுத்தவும், வெளி நாட்டினர்க்குச் சொந்தமான தேயிலை, நப்பர் தோட்டங்களை கையளித்து அவற்றைத் தொழிலாளர்களால் கூட்டுறவு முறையில் நிர்வகிக்கவுமான தோர் கொள்கைக்குச் சம்மதிக்குமா எனக் கேட்டார். திரு. ஜயவர்தன திக்குமுக்காடிப்போய் பின்வாங்கிவிட்டார். சிறிது நேரமெடுத்து அவர் பதிலளித்தார்: 'தேயிலை, நப்பர் தோட்டங்களைப் பற்றியது வேறு பிரச்சனை, அது இவ்விடத்திற்குப் பொருந்தாது'

அந்தக் கபட அரசியல்வாதி அத்துடன் போய்விட்டார். ஆனால் டாக்டர் விக்கிரமசிங்க, அவரின் முகமூடியை மிக அற்புதமாகக் கிழித்தெறிந்துவிட்டார்.

தமிழில்: மு. க.

இராணுவ தளங்கள்:

நடுநிலைமை இயக்கத்துக்கு ஒரு சவால்

‘சாணக்கியன்’

தமது தேசிய எல்லைகளுக்கு அப்பால் மேற்கத்தைய நாடுகள் இராணுவத் தளங்களை நிர்மாணித்தும் பேணியும் வருவதானது நடுநிலைமை நாடுகளின் கரிசனையை ஈர்த்து வரும் பிரச்சனையாக இருந்து வருகின்றது. 1961-ல் பெல்கிரேட்டில் நடைபெற்ற முதலாவது நடுநிலைமை நாடுகளின் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்ட பிரதிநிதிகள் ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் இராணுவத் தளங்களைக் கலைப்பதானது உலக சமாதானத்துக்கு செய்யக் கூடிய முக்கிய பங்குப் பணியாக அமையும் என வலியுறுத்தினர். 1964-ல் கெய்ரோவில் நடைபெற்ற இரண்டாவது நடுநிலைமை நாடுகள் மகாநாட்டில் ஏகாதிபத்திய இராணுவத் தளங்களானவை இதர நாடுகளின் விமோசனத்தையும் சுயேச்சையான வளர்ச்சியையும் தடைசெய்யும் பொருட்டு அந்நாடுகள் மீது நிர்ப்பந்தம் கொண்டு வருவதற்கான கருவிகள் எனக் கூறப்பட்டது. இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியத்தில் இராணுவத் தளங்களை நிர்மாணிப்பதற்கு மேற்கத்தைய நாடுகள் முயலுவதானது, புதிதாகச் சுயாதீனமடைந்த ஆசிய,

ஆபிரிக்க நாடுகளை பயமுறுத்துவதற்கும் அதைரியப்படுத்துவதற்குமான ஓர் எத்தனிப்பு எனவும் இம் மகாநாட்டில் வலியுறுத்தப்பட்டது.

முதலாவது நடுநிலைமை நாடுகள் மகாநாட்டில் இராணுவத் தளங்கள் பற்றி அச்சம் எழுப்பப் பட்டதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன. கலோனியல் அடிமை முறை நிலவிய காலகட்டத்தின் போது, இந்நாடுகள் பெற்ற கசப்புமிக்க அனுபவமானது, தமது நாடுகளைச் சூழ இராணுவத் தளங்கள் இருப்பது தமது பந்தோபஸ்து, சுயாதிபத்தியம் ஆகியவற்றுக்கு எந்த நேரத்திலும் அபாயத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியது என நடுநிலைமை நாடுகளைச் சிந்திக்க வைத்தது.

நடுநிலைமை இயக்கத்தின் மதிப்பு, சர்வதேச விவகாரங்களில் இது எனது செல்வாக்கும் வலுவும் வளர்ந்தோங்கியமை நடுநிலைமை இயக்கத்தின் அந்தஸ்து, சர்வதேச விவகாரங்களின் இதன் செல்வாக்கினதும் சக்தியினதும் வளர்ச்சி ஆகியன இராணுவத் தளங்கள் கலைக்கப்

பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கைக்கு எதிராக மேற்கத்தைய நாடுகள் பகிரங்கமாகவே முன் வருவதனைத் தடுத்து விட்டன. நடுநிலைமை நாடுகளினது முதலாவது மகாநாட்டில் விடுக்கப்பட்ட வேண்டுகோளுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் அமெரிக்க ஜனாதிபதி கென்னடி எழுதிய கடிதமொன்றில், உலக நிலவரத்தைச் சீர்படுத்துவது தொடர்பான அனைத்துப் பிரச்சனைகளிலும் அமெரிக்கா நடுநிலைமை நாடுகளுடன் ஒத்துழைக்கத் தயாராகவுள்ளது என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். இதர மேற்கத்தைய நாடுகளின் தலைவர்களும் இதே மாதிரியான அறிக்கைகளை விடுத்திருந்தனர். ஆனால் விஷயங்கள் இவற்றுக்கு மாறான விதத்தில் நடைபெற்றன.

1964 நவம்பரில் மால்டா வீலிருந்து பிரிட்டிஷ் தளங்கள் கொங்கோ தேசபக்த சக்திகளுக்கு எதிராகப் போராடச் சென்ற பெல்ஜிய பாரா துருப்புக்களை பரிமாறும் சேந்திரமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

1967 ஜூனில் அரபு நாடுகளுக்கு எதிராக இஸ்ரேல் ஆக்கிரமிப்பினை மேற்கொண்ட வேளையில், அஸ்மாறா (எதியோப்பியா) வுக்கு அண்மையிலுள்ள அமெரிக்க எலத்திரோனிக் தகவல் தொடர்பு இராணுவத்தளம் யுத்த நடவடிக்கைகளை உரிய தருணத்தில் மேற்கொள்ளுவதற்கு இஸ்ரேலிய தலைமைப் பீடத்துக்கு உதவியது.

1973 அக்டோபரில் அரபு நாடுகளுக்கு எதிராக இஸ்ரேல் மீண்டும் ஆக்கிரமிப்பினை மேற்கொண்ட வேளையிலும் சைப்பிரஸிலுள்ள அந்நிய இராணுவத்தளங்கள் இஸ்ரேலினால் பயன்படுத்தப்பட்டன. செய்மதிகள், உளவு விமானங்கள் முதலான

வற்றின் வாயினால் மேற்கத்தைய நாடுகளின் உளவு ஏஜன்ஸிகளால் அரபு நாடுகளினது இராணுவங்களின் நடவடிக்கைகள் பற்றிச் சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களை டெல் அவீவ்வுக்கு அனுப்புவதற்கு மேற்படி தளங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

தாய்லாந்து அரசாங்கத்தினது விருப்பத்துக்கு மாறான விதத்தில் தாய்லாந்தின் உதோபாவோ பிரதேசத்தில் அமைந்திருந்த அமெரிக்கத் தளமொன்று, 1975 நடுப்பகுதியில், மாயாகுவேஸ் சரக்குக் கப்பல் நிகழ்ச்சி தொடர்பாக கம்போடியாவுக்கெதிராக ஆத்திரமூட்டல் நடவடிக்கையொன்றினை மேற்கொள்ளுவதற்கு அமெரிக்காவினால் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து, அமெரிக்காவுடனான தாய்லாந்தின் இராணுவ ஒத்துழைப்பின் அனைத்து அம்சங்களையும் புனராய்வு செய்து கொள்ள தாஸ்தீமாணித்துள்ளதாக தாய்லாந்து அரசு அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பியுள்ள ஆட்சேபக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தது.

இந்து சமுத்திரத்திலுள்ள தியாகோ கார்லியா தீவிலுள்ள தனது யுத்த தளத்தை அமெரிக்க விஸ்தரிப்பதும் நடுநிலைமை நாடுகளுக்கு ஒரு சவாலாக இருக்கின்றது. இது இந்து, பனிபிக் சமுத்திர பிராந்தியங்களிலுள்ள நாடுகளின் பந்தோபஸ்துக்கு ஒரு பெரும் அச்சுறுத்தலாகவுள்ளது.

நடுநிலைமை நாடுகள் உட்பட வளரும் நாடுகளுக்கு எதிராக ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவதற்காக தமது பிராந்தியங்களுக்கு வெளியேயுள்ள இராணுவத் தளங்களை

மேற்கத்தை நாடுகள் பயன்படுத்துவதானது, தமது தேசிய நலன்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கான உறுதியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வளரும் நாடுகளை நிர்ப்பந்தித்துள்ளது. பல நடுநிலைமை நாடுகளின் நலன்களைச் சம்பந்தப்படுத்தும் ஒரு மேலாசமான சர்வதேச நெருக்கடி ஏகாதிபத்திய நாடுகளினது இராணுவ அதிகாரத்தனங்களால் ஏற்படும் அபாயம் நிலவுகின்ற ஆசியாக் கண்டத்தில், இப் பிரச்சனை மிகவும் முனைப்பானதாகவுள்ளது. 1975 ஆகஸ்டில் லீமாவில் நடைபெற்ற நடுநிலைமை நாடுகளினது அயல்துறை அமைச்சர்களின் மகாநாடு, தென்ஆசியாவில் தமது இராணுவ இருக்கையை தொடர்ந்து பேணுவதற்கு ஏகாதிபத்திய நாடுகள் பிடிவாதமான முறையில் முயற்சிப்பது குறித்து கவலை தெரிவித்திருந்தது.

ஆசியாவிலும், இதர கண்டங்களிலும் ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் இராணுவ நடமாட்டத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்கு நடுநிலைமை நாடுகள் கொண்டுள்ள விழைவானது நாடுகளின் பந்தோபஸ்து, நிலையான சமாதானம் ஆகியவற்றின் பாலான இந் நாடுகளின் கரிசனையின் விளைவால் உருவானதாகும்.

இந்து சமுத்திர பிராந்தியத்தை ஏகாதிபத்திய யுத்த தளங்களற்ற சமாதான பிராந்தியமாக மாற்ற வேண்டுமென்ற பல நடுநிலைமை நாடுகளின் விழைவினை சோவியத் யூனியன் நல்விளப்பத்துடன் புரிந்துகொண்டுள்ளது. அண்மையில் நடைபெற்ற சோவியத் கம்யூனிஸ்ட்கட்சியின் 25-வது தேசிய மகாநாட்டில் உரை நிகழ்த்து

கையில் எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ் கூறியதாவது, 'சோவியத் யூனியனைப் பொறுத்தளவில், இந்து சமுத்திரத்தில் இராணுவ தளத்தினை நிர்மாணிக்கும் உத்தேசம் எமக்கு எப்போதும் இருந்ததுமில்லை; இப்போதும் இல்லை. அமெரிக்காவும் இதே நிலைபாட்டினை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென நாம் கோருகின்றோம்' பிரெஷ்னேவ்வின் இக் கூற்று நடுநிலைமை நாடுகளில் நல்வரவேற்பினைப் பெற்றுள்ளது. உதாரணமாக, இலங்கைக் குடியரசின் உதவி பாதுகாப்பு அமைச்சரும், உதவி அயல்துறை அமைச்சருமான லக்ஷ்மன் ஜெயக்கொடி இலங்கைப் பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவினால் முன்வைக்கப்பட்ட இந்து சமுத்திரத்தைச் சமாதான பிராந்தியமாக்கும் கருத்தினை எதார்த்தமாக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு எல். ஐ. பிரெஷ்னேவ்வின் பேச்சு துணை செய்யும் என்று கூறியுள்ளார்.

கொழும்பில் நடைபெறவுள்ள தமது ஐந்தாவது மகாநாட்டிற்கு நடுநிலைமை நாடுகள் தயாராகின்றன. ஏகாதிபத்திய இராணுவத் தளங்களைக் கலைக்கப்படும் பிரச்சனை மகாநாட்டுக்கான நகல் நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகையதொரு அதிகார பூர்வமான சர்வதேச மகாநாட்டில் இப் பிரச்சனை ஆராயப்படுவது, இப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணுவதில் நடுநிலைமைச் சக்திகளின் ஐக்கியம் மேலும் உறுதிபெறவகை செய்யும் என உறுதியாக நம்பலாம்.

★

கொழும்பில் நடந்த புதுமையான இலக்கியச் சந்திப்பு

முருகபூபதி

சில மாதங்களுக்கு முன்னர் கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க. மண்டபத்தில் 'மல்லிகை திக்குவல்லை சிறப்பிதழ்' அறிமுக ஆய்வரங்கு நடந்தது. அதன் பின்னர் மல்லிகை தொடர்ாக அதே மண்டபத்தில் கடந்த 2-ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 5 மணிக்கு 'மல்லிகைப் பந்தல்' இலக்கியச் சந்திப்பு நண்பர் சபா. ஜெயராசா தலைமையில் நடைபெற்றது.

வழக்கமான கூட்டமாக இது நடைபெறாமல் சுமார் ஒன்றரை மணி நேர மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் பேச்சும்; அதையொட்டிய கேள்விகளும், பதில்களுமாக இலக்கியக் கலந்துரையாடலாக — அதிலும் 'மாழல்' கலந்துரையாடலாக இல்லாமல் புதிய கோணத்தில் சுவையான கேள்வி பதில்களுடன் நடைபெற்றது.

இத்தகைய இலக்கியச் சந்திப்புகள் தலைநகரில் மிகவும் குறைந்து வரும் வேளையில் கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் சங்கம் மீண்டும் புதுயிர் பெற்று செயல்பட்டு வருவதையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட வேண்டும்.

கொழும்பில் இலக்கியக் கூட்டங்கள், நூல் அறிமுக

நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவதாயின் சுமார் ஐம்பது ரூபாய்க்கு மேல் பணம் விரயமாவதை தவிர்க்க முடியாத நிலை இருப்பது யாவரும் அறிந்த விசயம்! இந்நிலையில் வெள்ளவத்தை உருத்திரா மாவத்தையிலுள்ள கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தினர் தமது மண்டபத்தை, மாதத்தில் ஒருநாள், அதுவும் விடுமுறை நாளில் இலக்கியக் கூட்டங்களுக்காக இலவசமாக, வாடகை எதுவுமின்றி வழங்க முன்வந்துள்ள செய்தியை அச்சங்கத்துடன் தொடர்புள்ள நண்பர் சபா. ஜெயராசாவின் மூலம் நாம் அறியும்போது மிக்க மகிழ்ச்சியாய் இருக்கிறது.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் சமீபகாலமாக ஏற்பட்டு வரும் இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சியின் போது இத்தகைய மகிழ்ச்சியான செய்திகள் எழுத்தாள நண்பர்களுக்கு உற்சாகமூட்டும் என்பதையும் நம்பலாம்!

அவ்வாறு உற்சாகமூட்டும் விதத்திலும், புதிய தகவல்களை அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாகவும் கடந்த 2-ம் திகதி நடந்த இலக்கியச் சந்திப்பைக் குறிப்பிடலாம். நண்பர் சபா. ஜெயராசா தமது தலைமையுரையில், 'ஈழத்தில் நீண்ட நெடுங் காலமாய் வெளிவந்த ஈழகேசரி,

டைம்ஸ் ஒப் சிலோன் போன்ற பத்திரிகைகள் மக்கள் ஆதரவு இன்றி மரணித்துவிட்டதை அறிந்துள்ள நமக்கு சிறிய இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் திடீர் தோன்றுதலும் திடீர் மரணங்களும் புதுமையானதல்ல! பெரும் மூலதனம் உள்ள நிறுவனங்களுக்கே தொடர்ந்து பத்திரிகை நடத்த முடியாத சிரமங்கள் ஏற்படும்போது — இலட்சியங்களையும், கொள்கைகளையும் மட்டும் மூலதனமாகக் கொண்டு வெளிவந்த சிறு இலக்கிய சஞ்சிகைகளை எப்படித் தொடர்ந்து நடத்துவது? என்ற கேள்வி எழுகின்றது. தமிழ் நாட்டில் மணிக் கொடி, எழுத்து, சரஸ்வதி போன்ற சஞ்சிகைகள் இலக்கிய உலகில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் பற்றி நண்பர்களுக்குத் தெரியும். அதே போன்று ஈழத்தில் சுமார் பதினொரு வருடங்களுக்கு முன்பு ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'மல்லிகை' ஈழத்து இலக்கிய உலகில் ஏற்படுத்திவரும் தாக்கம் பற்றியும் நாமறிவோம். தரமான பல எழுத்தாளர்களையும், வாசகர்களையும் உருவாக்கியதோடு கருத்துப் போராட்டங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளிவந்துகொண்டிருக்கிறது. சில சமயங்களில் மல்லிகையின் போட்பாட்டுக்கும், அதன் ஆசிரியரது கொள்கைக்கும் முரணான படைப்புகள் கூட வெளிவந்துள்ளன என்று குறிப்பிட்டார்.

மல்லிகை ஆசிரியர் 'மல்லிகையில் 12 வருடகால அனுபவங்கள்' என்ற தலைப்பில் சுமார் ஒன்றரை மணிநேரம் உணர்வுபூர்வமாக தமக்கே உரித்தான தனித்துவமான நடையில் உரையாற்றினார். அவரது 'ஆத்மக் குரல்' ஒலித்த அப்பேச்சில் நகைச் சுவையும் நவரசமும் இழையோடின! மல்லிகையோடு அவரது உறவு, இலக்கிய உலகில்

அவரது ஈடுபாடு, பொது வாழ்க்கை என்பனபற்றிய விளக்கவுரையாக அப்பேச்சு அமைந்திருந்தது.

தினசரி சுமார் 20 அல்லது 25 ரூபாய்க்கு உழைக்கக் கூடிய திறமையான உழைப்பினைத் துறந்துவிட்டு எதுவித வாழ்வுப் பாதுகாப்புமற்ற இவ் இலக்கியத்துறைக்குள் நம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு மல்லிகை சஞ்சிகையை ஆரம்பித்த விதமும் அதில் தாம் பெற்ற அனுபவங்களையும் வளர்ச்சிப் படியில் இன்றைய நிலையையும் எடுத்துக் கூறினார். அவர் காதலைப்பற்றிக் கூறிய பொழுது நண்பர்கள் மத்தியில் புன்னகையோடு கூடிய சலசலப்பு ஏற்பட்டது. அதையொட்டி கேள்விகளும் பிறந்தன.

நண்பர்கள் நுஃமானும், சாந்தனும் அக் கேள்விகளில் முந்திக்கொண்டார்கள்! ஜீவாவின் பேச்சால் சிலருக்குக் கண்ணீரும் கசிவு ஏற்பட்டது தவிர்க்கமுடியாததாகிவிட்டது.

வித்தியாபதி லக்ஷ்மண ஐயர் பேசும்போது இன்றைய எழுத்தாளர்கள் தமது உரை நடையில் கவனிக்க வேண்டிய சொற்களைப்பற்றி விளக்கினார். உதாரணமாக: 'கூட்டம் தடத்தினார்கள்' என்று கூறுவதை 'கூட்டம் நடாத்தினார்கள்' என்று கூறுவது பொருத்தமற்றது. 'நடாத்தினார்கள்' என்று கூறி ஏன் சிரமப்பட வேண்டும்! 'தலைமையில் நடந்தது' என்று சொல்வதை விடுத்து 'தலைமையின் கீழ் நடந்தது' என்று ஏன் நீட்டிக்கொள்ள வேண்டும்? கூடிய வரைக்குப் எழுதும்போது எளிய முறையில் இசைகு தமிழில் எழுதப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும் என்று விளக்கினார்.

இந்த இலக்கியச் சந்திப்பில் கலந்துகொள்ளாத தவறியவர்கள் உண்மையிலேயே துரதிர்ஷ்டசாலிகளே!

தூண்டில்.....

★ டில்லி விமரிசகர் வெங்கட் சாமிநாதனைப் பற்றி உங்க ளது அபிப்பிராயம் என்ன?

பதிலை. ம. சிங்காரவேலன்

ஆழமான விமர்சகர் என இவரைச் சிலர் இன்று நம்புகின்றனர். அடிப்படையிலேயே இவர் ஒரு 'அன்ரி கொம்ப்யூனிஸ்ட்' 'மாக்ளின் கல்லறையிலிருந்து ஒரு குரல்' என இவர் நமது கைலாசபதிக்கு அஃ பத்திரிகையில் பதிவெழுதியிருந்தார். அதைப் படித்ததின் பின்னர் இவர் மீது எனக்கு நல்லபிப்பிராயமே இருப்பதில்லை. காரணம் வெறும் மாக்ளியத் துவேசமே இவரது குறிக்கோள். இந்த வெ. சா. பிரதானமாக விஷயதானம் செய்யும் டில்லிப் பத்திரிகை 'தாட்'. இந்தப் பத்திரிகைக்கு சி ஐ ஏ யின் உதவி கிடைத்திருக்கின்றது என்பது மாஜி சி ஐ ஏ ஒற்றன் ஜான்ஸ்மித்தின் புத்தகத்தில் புதிய செய்தி. வெ. சா. வின் நண்பர்களாக நடிக்கும் ஒரு சிலர் நம்மீடையே யும் உண்டு. குருவைப் பார்த்தால் சிஷ்யர்களைப் பற்றி நாம்

ஒரு முடிவுக்கே வந்து விடலாமல்லவா?

★ எதிர்வரும் ஆகஸ்ட் மாதத்தில் இலங்கையில் நடைபெற இருக்கும் கூட்டுச்சேரா நாடுகளின் மாநாடு பற்றிய உங்க ளது அபிப்பிராயம் என்ன?

கல்முனை. இ. வா. ராப்கா

சர்வதேச மட்டத்தில் நமது நாட்டின் பெருமை புதிய தகுதியடையும். மிகப் பாரிய மாநாடு இது. பல பிற்போக்குச் சக்திகள் இதற்குக் குந்தகம் செய்ய முடியலாம். நா மு.ம் நாடும் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். விடுதலை அடைந்து வரும் நாடுகளின் புதிய தூரல் இம் மாநாட்டில் எதிரொலிக்கும். ஏகாதிபத்திய சக்திகளைப் பாதிக்கக் கூடிய பல தீர்மானங்கள் இந்த மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்படும். எனவே சரித்திர முக்கியத்துவம் பொருந்திய மாநாடு வெற்றி பெற நாம் அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும். வரும் ஜூலை மல்விகை மாநாட்டின் விசேஷ சிறப்பிதழாக மலரும் என்பதை

முன் கூட்டியே சொல்லி வைக்கின்றோம்.

★ 76 ஜனவரி இதழில் வெளியான திரு. கைலாசபதி எழுதிய கட்டுரையில் 'தமிழ் நாட்டுச் சஞ்சிகை உலகின் உள் விவகாரங்கள்' எனக் குறிப்பிட்டிருந்ததை அம்பலப்படுத்தச் சொல்வீர்களா?

திருநெல்வேலி. ச. கந்தையா

அது கட்டுரையாளரின் சொந்த அபிப்பிராயத்தைச் சேர்ந்தது; நாம் வற்புறுத்த முடியாது. இது தவிர, இப்படியான சில்லறைத்தனமான உள் விவகாரங்கள் பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய தேவை இலக்கிய ரீதியாக நமக்குப் புறம்பானது எனக் கருதுகின்றபடியால் அந்த உள் விவகாரங்கள் உள்விவகாரங்களாகவே இருக்கட்டும். நமக்கேள் அந்த வம்பில் பங்கு?

★ ஒரு தரமான இலக்கிய நாவலோ சிறுகதைத் தொகுப்போ வெளியீட்டு விழாக்களிலும் பார்க்க ஆன்மீக — சமய புத்தக வெளியீட்டு விழாக்களில் கூட்டம் நிரம்பி வழிகின்றதே, அதன் மர்மம் என்ன?

கொழும்பு - 13. செல்வி. லீலா

செய்கின்ற பாவத்தை — மோசடியை — அயோக்கியத்தனத்தை மறைக்க இது ஒரு திரையாக அமையலாம். அல்லது ஐந்தோ பத்தோ நூறே கொடுத்த புத்தகம் வாங்கித் தமது செய்கைக்குப் பிராயச் சித்தம் தேடிக்கொள்ள இது ஒரு குறுக்கு வழியாக இருக்கலாம். அல்லது நமது நாட்டின் இலக்கிய ஆர்வமே இத்தகையதுதான் என நம்மைப் போன்றவர்கள் கணீப்பீடு செய்ய இது உதவலாம். ஒட்டு மொத்தமாக யோசித்துப்

பார்த்தால் இது நல்ல இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அறிகுறியல்ல.

★ நயினாதிவில் நடந்த கலை விழாவிற்கு வந்தீர்களே. அந்த விழா பற்றி உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

நயினாதிவு. வி. தர்மலிங்கம்

14 ஆண்டுக் காலமாகத் தொடர்ந்து கலை விழாவை நடத்துவதென்பது மிகப் பெரிய சாதனை. இதற்காக நயினாதிவு மக்கள் அனைவரையும் பாராட்ட வேண்டும். இவ் விழாக்களின் சூத்திரதாரியான சந்திரன் என்னும் இளைஞருக்கு அந்த ஊரில் ஒரு கௌரவமான மதிப்பு உள்ளதையும் அவதானித்தேன். இப்படியான சந்திரனையும் அவர் போன்ற இளைஞர்களையும் போற்றிப் பாதுகாத்துக் கௌரவிப்பதே அந்த ஊரின் தனிச்சிறப்பென்று நான் கருதுகின்றேன்.

★ இந்த அரசாங்கத்திலும் சோஷலிசக் கருத்துக்களிலும் சிறிதும் நம்பிக்கையில்லாத பலர் அரசின் ஆக்ககரமான திட்டங்களை அமுல் படுத்தும் குழுக்களில் முதலிடம் வகிக்கின்றனரே எப்படி?

அச்செழு. சி. வீ. தம்பையா

கறையான் புற்றெடுக்கக் கட்டு விரியன் குடிகொண்ட சங்கதிதான். இந்தச் சனிக் கூட்டம் எப்படியோ உள் நுழைந்து விடுகின்றது. மக்கள் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். இப்படியான நாச சக்திகளை உடனடி லீவில் வீட்டுக்கனுப்பி வைக்கும் பெருமை இந்தியப் பிரதமரைத் தற்போது சாரும். நமது நாட்டிலும் அத்தியாவசியம் இந்திரா துணிச்சல் ஏற்படவேண்டும். அப்போதுதான் இந்தக் கட்டு விரியன்களின் கொட்டம் அடக்கப்படும்!

தலைப்பில் உள்ள செய்திகள் உண்மையானவை

- * சுத்தமான
- * சுகாதாரமான
- * சைவ உணவு வகைக்கும்
- * மதிய போசனத்திற்கும்

யாழ் நகரில்

தன்னிகரற்ற சைவ கிளப்

ஸ்ரீ தாமோதர விலாஸ்

தொலைபேசி : 7065

239, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்

ஈழத்தின் பிரபல ஏற்றுமதி இறக்குமதியாளர்கள்

'ரத்னம் ஸ்ரோஸ்'

தொலைபேசி 20692

தந்தியட்கள்

64, நாலாம் குறுக்குத்தெரு,

கொழும்பு

வடமரகாண விவசாயிகள்
 எம்முடன்
 எந்நேரத்திலும்
 தொடர்பு கொள்ளலாம்.
 உங்கள்
 விளைபொருட்களை
 விற்பனை செய்து
 கொடுப்பதில்
 உங்களுடன் ஒத்துழைக்கக்
 காத்திருக்கிறோம்.
 உள்நாட்டு
 விளைபொருட்கள்
 மொத்த கமிஷன்
 வியாபாரிகள்

